

Bakgrundsdokument om Svanenmärkta
Textilservice

Version 4.11 • 15 juni 2018 – 30 november 2027

Innehåll

1	Sammanfattning	3
2	Basfakta om kriterierna	4
3	Den nordiska marknaden	5
4	Andra märkningar och styrmedel	8
5	Om revideringen	9
6	Miljöpåverkan av textilservice	11
7	Motivering av kraven	13
7.1	Produktgruppsdefinition	13
7.2	Beskrivning av tjänsten	13
7.3	Energi, växthusgaser och vatten	15
7.4	Tvättkemikalier	24
7.5	Transport	36
7.6	Textilier och mattor	38
7.7	Utsläpp och plastavfall	44
7.8	Kvalitetskontroll av tvätterier	45
7.9	Arbetsförhållanden	45
7.10	Miljöledning inklusive myndighetskrav	47
7.11	Poängsammanställning	47
8	Områden utan krav	47
9	Ändringar jämfört med tidigare generation	48
	Nya kriterier	50
	Referenser	50

Bilaga 1 Koldioxidfotavtryck för textilservice

075 Textilservice, version 4.11, 17 mars 2026

Observera. I detta bakgrundsdokument förekommer större sammanhängande textavsnitt på flera olika skandinaviska språk. Orsaken är att Nordisk Miljömärknings kriterier utvecklas i ett nordiskt samarbete, där alla länder är med i processen. Nordisk Miljömärkning anser att denna variation i språken, så länge det handlar om större sammanhängande avsnitt, kan betraktas som en bekräftelse på det nordiska samarbete som är styrkan i utvecklingen av Svanens kriterier.

Kontaktinformation

Nordiska Ministerrådet beslutade 1989 att införa en frivillig officiell miljömärkning, Svanen. Nedanstående organisationer/företag har ansvaret för det officiella miljömärket Svanen på uppdrag av respektive lands regering. För mer information se webbplatserna:

Danmark
Miljömärkning Danmark
www.svanemaerket.dk

Finland
Miljömärkning Finland
www.joutsenmerkki.fi

Sverige
Miljömärkning Sverige
www.svanen.se

Island
Umhverfis- og orkustofnun
www.svanurinn.is

Norge
Miljømerking Norge
www.svanemerket.no

Detta dokument får kopieras endast i sin helhet och utan någon form av ändring. Citat får göras om upphovsmannen Nordisk Miljömärkning omnämns.

1 Sammanfattning

Tjänsten textilservice omfattar många företag och anställda i Norden. Därtill använder hundratusentals människor i Norden uthyrda textilier varje dag. Textilservice inkluderar tvätt och leverans av arbetskläder, sjukhustextilier, textilier till hotell och restaurang, tyghandduksrullar, mattor och moppar – för att nämna några exempel. Uthyrning av textilier är alternativet till att äga textilier eller använda engångsartiklar. Med den ökade trenden för cirkulära affärsmodeller ser framtiden fortsatt ljus ut för textilservicebranschen.

En Svanenmärkt textilservice:

- Är energieffektiv och har en låg klimatpåverkan.
- Har en begränsad vattenåtgång och sparar på jordens resurser.
- Använder kemikalier som uppfyller tuffa miljö- och hälsokrav. Exempelvis är tvättmedlen fria från parfym och DADMAC.
- Reducerar miljöpåverkan från transporter som sker i distributionen.
- Köper in en stor andel textilier som antingen är miljömärkta eller uppfyller Oeko-Tex Standard 100.

De första kriterierna för Svanenmärkning av textilservice beslutades år 2001, men redan från 1996 var det möjligt att Svanenmärka tvätt av tyghandduksrullar. Under 2017-2018 har kriterierna reviderats, från generation 3 till 4. De viktigaste förändringarna som har skett i revisionen presenteras nedan.

- Skärpta krav på energi och växthusgaser. Energi- och CO₂-faktorerna för el är uppdaterade för att bättre spegla den nordiska elmarknaden.
- Kemikaliekraven är uppdaterade enligt gällande lagstiftning.
- Krav på CDV och poängkrav på klor är skärpta.
- Ett poängkrav kopplat till O11 – tvättkemikalernas innehåll av miljöfarliga ämnen är infört.
- Ett obligatoriskt krav på andelen miljömärkta tvättkemikalier är infört.
- Textilkategorierna har ändrats för att göra kraven ännu mer anpassade till specifika typer av tvätt:
  - Textilkategorin hotell har blivit uppdelad i två underkategorier, en för traditionellt hotellinne och en för stuglogilinne.
  - Textilkategorin arbetskläder till industri/kök/slakteri och liknande har blivit utvidgad med en ny underkategori; arbetskläder från fiskeindustrin.
  - Textilkategorin offshore-mattor och moppar har blivit uppdelad i två kategorier; en för moppar och rengöringsdukar och en för offshore-mattor.
- Kraven på transport är skärpta och det är tydliggjort att kraven gäller oavsett om det är tal om egna chaufförer/fordon eller om tjänsten köps in externt.
- Ett poängkrav som premierar åtgärder för att minska utsläpp av mikroplast i avloppsvattnet är infört.
- Det existerande informationskravet beträffande kassation är skärpt.
- Ett poängkrav som främjar förebyggande åtgärder mot kassation, återanvändning och materialåtervinning är infört.

- Ett krav som förbjuder mjukgörande ftalater i mattor vid nyinköp är infört.
- Krav på arbetsförhållanden för egna anställda och underleverantörer/bemanningsföretag är införda.

Energianvändning är förknippad med en rad olika miljöproblem och skärpningen av energikravet förväntas leda till miljövinster inom dessa områden. Skärpningen av växthusgaskravet innebär miljövinster i form av minskad klimatpåverkan från textilservice. Tillverkning av textilier inklusive råvaruproduktion utgör en väsentlig miljöbelastning, vilket gör att insatser i förhållande till textilier och kassation innebär miljövinster. Tvätt av syntetiska textilier är en källa till utsläpp av mikroplast. Det nya poängkravet kan bidra till att uppmärksamma branschen på frågan, ge Nordisk Miljömärkning en överblick över vilka fibertyper som används och bidra till minskade utsläpp av mikroplast.

2 Basfakta om kriterierna

Det här kapitlet är en introduktion till kriterierna för Svanenmärkning av textilservice och innehåller en beskrivning av produktgruppsdefinitionen, en kort motivering till varför Nordisk Miljömärkning har dessa kriterier samt en beskrivning av versionshistorik och giltighet.

Produkter som kan märkas

Produktgruppen omfattar hela tjänsten textilservice. En kedja/koncern med flera enheter kan söka om licens till en eller flera enheter. Varje enhet ska uppfylla kraven och ha sin egen licens. Om alla enheter i en kedja/koncern i ett land är Svanenmärkta kan de marknadsföra sig som en Svanenmärkt kedja/koncern i det landet.

För tyghandduksrullar kan antingen hela tvätteriet Svanenmärkas eller endast den delen av tvätteriet som hanterar tyghandduksrullar.

Kriterierna gäller inte för företag som endast erbjuder kemtvätt. För dessa företag finns kriterierna för alternativ kemtvätt.

Motiv för Svanenmärkning

Nordisk Miljömärkning tillämpar en bedömningsmodell som betecknas RPS-modellen (relevans, potential, styrbarhet) samt ett livscykel- och helhetsperspektiv. R – relevansen bedöms utifrån vilket miljöproblem som finns för produktgruppen och hur omfattande det är. P – potentialen bedöms med avseende på möjlig miljövinster inom produktgruppen och S – styrbarheten är ett mått på hur miljöaspekterna kan påverkas av miljömärkningen.

Varje dag använder hundratusentals människor i hela Norden utthyrd textilier. Tjänsten textilservice inkluderar tvätt och leverans av arbetskläder, sjukhustextilier, textilier till hotell och restaurang, tyghandduksrullar, mattor och moppar – bara för att nämna några exempel. Det är miljömässig relevans med att ha kriterier för Svanenmärkning av textilservice. Livscykelanalyser visar att textilservice är förenat med miljöproblem inom följande områden: Tvätteriets användning av energi och påverkan på klimatet, kemikalieförbrukning, vattenanvändning, inköp av textilier, distribution och avfall av bland annat kasserade textilier. Samtidigt visar insamlad data att det

är skillnad på hur olika tvätterier presterar miljömässigt vilket innebär en potential för miljöförbättringar. Styrbarheten är också hög då tvätteriet har direkt möjlighet att påverka de viktigaste delarna av livscykeln.

Nordisk Miljömärkning ställer krav inom de områden där det finns RPS. Utöver det har Nordisk Miljömärkning fokus på att ställa krav inom följande miljöstrategiska områden: Biologisk mångfald, klimat och energi, kemikalier och resursanvändning/resurseffektivitet.

En Svanenmärkt textilservice:

- Är energieffektiv och har en låg klimatpåverkan.
- Har en begränsad vattenåtgång och sparar på jordens resurser.
- Använder kemikalier som uppfyller tuffa miljö- och hälsokrav. Exempelvis är tvättmedlen fria från parfym och DADMAC.
- Reducerar miljöpåverkan från transporter som sker i distributionen.
- Köper in en stor andel textilier som antingen är miljömärkta eller uppfyller Oeko-Tex Standard 100.

Kriteriernas version och giltighet

De första kriterierna för Svanenmärkning av textilservice beslutades år 2001, men redan från 1996 var det möjligt att Svanenmärka tvätt av tyghandduksrullar. Sedan 2001 har kriterierna reviderats tre gånger. I samband med den första revisionen slogs de samman med kriterierna för tyghandduksrullar.

Giltighetstiden för de nuvarande kriterierna för textilservice (version 4.0) är den 15 juni 2018 – 30 juni 2023.

Svanenlicenser

I maj 2017 fanns det 76 licenser fördelade enligt följande: Danmark 25, Finland 1, Norge 19 och Sverige 31. Svanenmärkningen har haft stort genomslag på den danska, norska och svenska marknaden. Under den föregående kriteriegenerationens giltighetstid ökade antalet licenser i samtliga av dessa länder. Svanenmärkning av textilservice har inte uppnått samma effekt på den finska och isländska marknaden. Se kapitel 2 för en beskrivning av den nordiska marknaden för textilservice,

3 Den nordiska marknaden

Det här kapitlet är en kortfattad beskrivning dels av hur branschen är organiserad på den nordiska marknaden, dels över marknads utveckling.

Den nordiska marknaden

De industrielle vaskerier i Europa og i Norden har i de seneste cirka 45 år været præget af konsolideringer, hvilket vil sige, at både vaskerikæder og mindre typisk enkeltvaskerier er blevet købt op af større aktører i branchen (Arndt, 2002). Branchestrukturen har således udviklet sig mod færre større og mere specialiserede produktionsenheder samlet i større koncerner (Søgaard-Pedersen, 2004). Dette er en tendens der er fortsat i de seneste år. Danske De Forenede Dampvaskerier har fornyligt købt den svenske Textilia koncern og for nyligt kom

det frem i medierne, at den franske vaskerikoncern Elis er nået til enighed med Berendsen om en overtagelse (Stothard, 2017).

I Norden har tendensen været den samme og store aktører som Berendsen Group har aktiviteter på tværs af landegrænserne i både Danmark, Sverige, Norge og Finland, mens Finske Lindström (inkl. Comforta) har aktiviteter i Finland og Sverige. Disse to store nordiske tekstilservicevirksomheder har også aktiviteter uden for Norden. Også andre internationale aktører som f.eks. CWS-boco og Rentokil Initial har etableret sig på det nordiske tekstilservicemarked.

I Danmark står markedets to største aktører (Berendsen Tekstil Service og De Forenede Dampvaskerier) for 70–80 % af den totale omsætning i branchen (Konkurrencestyrelsen, 2009). De resterende 20–30 % af omsætningen udgøres af ca. 95–100 små og mellemstore virksomheder (Konkurrencestyrelsen, 2009). Konkurrencestyrelsen (2009) vurderer med en vis usikkerhed den samlede omsætning i branchen ligge på 3–3,5 mia. DKK, hvilket er noget mere end brancheforeningens egen opgørelse på omtrent 2,7 mia. DKK (DI Service, 2016). Forskellen kan muligvis delvis ligge i, at brancheforeningens tal alene omfatter de større erhvervsvaskerier.

Den finska textilservicemarknaden är uppdelad i tre delar; före detta kommunala tvätterier, Lindström/Comforta och privata tvätterier. Det finns 10-20 tvätterier som tidigare var kommunala men som idag är företag som ägs av kommuner eller sjukhusdistrikt. Dessa tvätterier har så kallad in-house status och tvättar endast åt sina ägare (> 90 %). In-house status innebär att ägarna inte behöver lämna anbud för offentlig upphandling, utan kan använda det egna tvätteriet. Det innebär i sin tur att dessa företag aldrig möter efterfrågan på Svanenmärkning. Lindström/Comforta är marknadsledande i Finland. Deras intäkter från den finska verksamheten är ~ 200 miljoner € (globala intäkter 300 miljoner €). Lindström har en andel på 50–70 % av den finska marknaden. De övriga privata tvätterierna representerar en mångsidig grupp av tvätterier. Det finns ett fåtal nya och moderna tvätterier men de flesta är små, lokala och fyllda av gammal teknologi. De flesta uppfyller inte kraven till Svanenmärkning av textilservice.

I Norge har det i vaskeri og renseribransjen vært en nedgang i antall bedrifter fra 329 år 2011 til 230 år 2015 (Statistisk sentralbyrå, 2017). Men både antall ansatte (ca 2 700) og omsetningen (2,3–2,6 milliarder kroner) har holdt seg stabil. Den klart største kjeden er Nor Tekstil (700 ansatte og 19 vaskerier). Andre kjeder er Rent-gruppen (åtte vaskerier), Berendsen (syv vaskerier) og Breeze (tre vaskerier). I tillegg er det en del kommunalt eide sykehusvaskerier og frittstående enkeltvaskerier.

Den svenska tvätteribranschen består av cirka 300 företag som tillsammans har omkring 5 000 medarbetare. I de siffrorna är små kemtvättar som primärt vänder sig till privatpersoner inkluderade. Ett antal större aktörer tvättar dock betydande mängder smutstvätt dagligen: Berendsen, Rikstvätt och Textilia. Branschen präglas av stark tillväxt. Under perioden 2010-2015 steg de samlade rörelseintäkterna med 24 % och personalstyrkan med 14 %. År 2014 omsatte branschen drygt 4,5 miljarder kronor (Sveriges Textilservicebransch, 2017).

Marknadens utveckling

Nedan beskrivs marknadens utveckling utifrån de trender och tendenser som har identifierats under revisionen.

Uthyrning av textilier är alternativet till att äga textilier eller använda engångsartiklar. Med den ökade trenden för cirkulära affärsmodeller ser framtiden fortsatt ljus ut för textilservicebranschen (ETSA, 2017).

Textilservice är klassiskt sett en B2B- (business-to-business) och B2G-tjänst (business-to-government), där de industriella tvätterierna har hotell, kommuner och landsting, industrier och andra företag som sina kunder. Under senare år har en ny gren inom B2G-segmentet vuxit sig starkare, nämligen att kommuner erbjuder sina äldre medborgare tvätt av privata kläder, främst i Danmark. Denna trend fångades upp redan under revisionen till generation 3 av kriterierna då textilkategorin privata kläder blev en egen huvudkategori med egna faktorvärden. Sedan dess har aktörer som vänder sig mot konsumentsegmentet etablerat sig på marknaden. Det rör sig alltså om B2C-tjänster (business-to-consumer) där privatpersoner kan få sina kläder tvättade hos professionella tvätterier. Ett exempel är det danska startup-företaget Washa¹, som genom sitt samarbete med Berendsen, erbjuder privatpersoner att få sin tvätt hämtad vid dörren, tvättad vid ett Svanenmärkt tvätteri och därefter levererad tillbaka hem. I Sverige finns en liknande tjänst vid namn Tvättbilen². B2C-tjänster utgör än så länge endast en liten del av marknaden. Det är dock en marknad som förväntas öka i takt med att konsumentbeteenden som ”outsourcing”, ”on demand” och ”home delivery” blir allt vanligare.

En tydlig trend när det gäller den tekniska utrustningen på tvätterier är ökad automatisering i tvättprocessen. Exempelvis sker packning av tvättade moppar, matning av mattor i tvättmaskinen och inmatning av våta textilier till värmerullar vanligen per automatik. Automatisering kan reducera behovet av bemanning med upp till 30–40 % vid en enskild maskin. Den ökade elanvändningen som automatisering för med sig beskrivs vara marginell. Därtill sker en utveckling av system för interna transporter, främst genom tvättsäckar i taket.

”No steam” – det vil si: energien produceras av mindre enheter på vaskeriet närmare förbruket behöves – i stället för att sända damp runt i rör från ett centralt anlägg (kun en brenner). Fördelen är ökad effektivitet per kg tvättade textilier. Nackdelen är att förändringen vanligen måste göras stegvis vilket leder till att pannan blir överdimensionerad och relativt mindre effektiv under utfasningen.

Inom kemikalieområdet är den allra tydligaste trenden lågtemperaturlöslutning med tillhörande kemikalier. Det innebär ett skifte från termisk desinfektion till kemisk desinfektion. Tvättemperaturen går ner i hela Norden, men det finns skillnader länderna emellan. Exempelvis tvättar svenska sjukhus fortfarande vid 70 °C under 10 min medan det finns danska sjukhustvätterier som tvättar vid 40 °C. Att sänka tvättemperaturen från 85 till 60 °C innebär betydande energibesparing medan en ytterligare sänkning till 40 °C inte innebär lika stor vinst. Tvätt vid låga temperaturer gör värmeväxlingen mindre effektiv. Nettoeffekten vid att sänka tvättemperaturen är dock en energibesparing. En

---

¹ <https://dk.washa.com/>

² <http://tvattbilen.se/>

annan trend bland kemikalier är tvättmedel med fokus på enzymer istället för tensider. Tekniken fungerar bäst på restaurangtextilier samt arbetskläder och kan innebära lägre energiförbrukning och mindre omtvätt. En utmaning med enzymbaserad tvätt är att enzymer behöver längre tid på sig att verka än tensider. Tvättiden är ofta kort hos industriella tvätterier – runt 10 minuter. Därtill är tekniken dyr och det finns farhågor för att enzymer blir kvar i textilier och kan irritera huden/ge allergier.

Generellt set har der været stor fokus på vandforbruget og genindvinding, men ifølge branchen så er fokus flyttet over til hygiejnespørgsmål. Lige nu er man så langt nede på vandforbrug, at det kan få hygiejne konsekvenser. Derfor ser man på skyllevandet og opstilling af hygiejneregler.

En trend inom främst vården är profilering av kläder med olika färger. Trenden leder till en mer diversifierad tvätt vilket påverkar tvätteriernas möjlighet att tvätta effektivt. Exempelvis kan röda kläder endast tvättas med andra röda plagg eller kläder i liknande färger. En fördel med färgade arbetskläder kontra vita är att tyget inte behöver blekas med starka kemikalier vid tillverkningen. Även mattvätterier vittnar om en ökning av särskilda önskemål från kunderna. Det gäller tid mellan hämtningar, färg, storlek och utformning av mattorna såsom barnmattor med stimulerande motiv och mattor med positiva budskap.

4 Andra märkningar och styrmedel

Det här kapitlet ger en översikt över andra miljömärkningar och styrmedel som är relevanta för textilservice.

Miljömärkning typ 1

Det finns ingen annan miljömärkning typ 1 för textilservice vid sidan av Svanen.

Krav til innkjøp (GPP)

Det saknas EU GPP kriterier för textilservice. Däremot har den svenska Upphandlingsmyndigheten³ kriterier för textilservice som delvis är harmoniserade med Svanens krav.

Miljöledning

Miljöledningssystem bringar ordning i företagets verksamhet och ger förbättringar utifrån egna målsättningar inom miljöområdet. Miljöledningssystem innehåller dock inte specifika kravnivåer (gränsvärden) för produkten/tjänsten. De viktigaste systemen är EMAS som har utvecklats inom EU och ISO 14001 som är en internationell standard.

En række vaskerier er EMAS eller ISO 14001 certificerede og lever desuden op til brancheforeningens krav til f.eks. kvalitet, miljø og arbejdsmiljø. Svanemærket stiller konkrete og skrappe kravniveauer for miljøbelastning, hvilket ledelsessystemerne ikke gør. Virksomheder, der arbejder med ledelsessystemer vil dog oftest have lettere ved at indsamle og dokumentere de nødvendige oplysninger til Nordisk Miljömærkning.

---

³ <http://www.upphandlingsmyndigheten.se/>

Branschföreningar och kvalitetsmärken

ETSA (European Textile Services Association)⁴ är den europeiska branschföreningen för textilservice.

BVT (Brancheforeningen for vask og tekstiludlejning)⁵ är det danske brancheforeningen for tekstilservice/vaskerier. BVT har egen godkendelsesordning, der også dækker kvalitet.

Den finska branschföreningen för textilservice heter Tekstiilihuolto liitto ry⁶ och har inget eget kvalitetsmärke.

På Island finns två branschföreningar för textilservice och kemtvätt: Félag efnalauga og þvottahúsa och Félag efnalaugaeigenda.

NRV (Norsk Renseri- og Vaskeriforening)⁷ är den norska branschföreningen för textilservice och kemtvätt. I tillägg finns NVK (Norske Vaskerier Kvalitetstilsyn)⁸, en organisation som utför kvalitetskontroller.

Sveriges Tvätteriförbund⁹ är den svenska tvätterinäringens branschorganisation och representerar medlemmar inom både kemtvätt och textilservice. Sveriges Tvätteriförbund har utvecklat kvalitetsmärkningen T-märket som får bäras av dess medlemmar.

5 Om revideringen

Det här kapitlet redogör för målet med revideringen och beskriver projektets genomförande.

Mål med revideringen

Kriterierna för Svanenmärkning av textilservice utvärderades under 2016. Den här revisionen har tagit utgångspunkt i de konklusioner som gjordes under utvärderingen. Nedan presenteras revisionens huvudmål och delmål.

Huvudmål

Revisionens huvudmål är att:

- Uppnå ytterligare miljövinster
- Säkerställa trovärdiga kriterier som är anpassade till dagens och framtidens miljöprestationer
- Svanen ska ses som en drivkraft mot hållbar utveckling inom textilservicebranschen
- Svanen ska ha fortsatt genomslagskraft på marknaden
- Säkerställa ännu mer resurseffektiv handläggning och krav som är enkla för ansökaren (utan att vara oambitiösa)

---

⁴ <http://www.textile-services.eu/>

⁵ <http://danskevaskerier.di.dk/>

⁶ <http://www.tekstiilihuolto.fi/>

⁷ <https://www.norskindustri.no/>

⁸ <http://vaskeritilsynet.no/>

⁹ <http://www.tvatteriforbundet.se/>

Delmål

Huvudmålen ska uppnås genom att:

Insatsområde 1: Produktgrupps-set up

- Möjligheten till Svanenmärkning av endast vissa textilkategorier, exempelvis hotell och sjukhus, är utvärderad.
- Kriterierna tar hänsyn till den växande B2C-marknaden.
- Existerande textilkategorier är utvidgade med flera underkategorier, särskilt textilkategorin hotell. Det är identifierat vilka krav som ska ha specifika kravnivåer för dessa kategorier och kravnivåerna är utvecklade.

Insatsområde 2: Energi- och klimatkrav

- Uppdaterat krav på energi och växthusgaser är utarbetat. Kravnivåerna är baserade på kunskap från både existerande licensinnehavare och icke-Svanenmärkta tvätterier.

Insatsområde 3: Kemikaliekrav

- Kraven till kemikalier är uppdaterade och skärpta.

Insatsområde 4: Nya krav

- Nytt krav (eventuellt poängkrav) som främjar återvinning/återanvändning är utvecklat till förankring innan remiss och därefter värderat om det ska implementeras i kriterierna eller inte. Det har vid utvecklingen av kravet varit fokus på att göra det så "fair" som möjligt för alla tvätterier oavsett kundammansättning och mix av textilkategorier, bland annat via dialog med existerande licensinnehavare.
- Existerande kassationskrav är anpassat till tvätteriets sortering, inte våra textilkategorier, för att underlätta för ansökaren.
- Nytt krav (eventuellt poängkrav) till utsläpp av mikroplast är utvecklat till förankring innan remiss och därefter värderat om det ska implementeras i kriterierna eller inte.
- Nytt krav på arbetsvillkor som tar utgångspunkt i kraven för städtjänster är utvecklat till remiss och därefter värderat om det ska implementeras i kriterierna eller inte.

Insatsområde 5: Textilier och mattor

- Nya krav på mattvätterier är utvecklade till remiss och därefter värderade om de ska implementeras i kriterierna eller inte.
- Befintligt krav på inköp av textilier är skärpt med avseende på inköp av miljömärkta textilier och har fått ett förenklat dokumentationskrav som säkrar snabbare handläggning. Skärpningen är avstämd mot befintligt utbud.

Insatsområde 6: Övrigt

- Poängkravet är anpassat i förhållande till miljönytta.
- Existerande tolkningar är implementerade i kriterierna.

- Det är säkerställt att kraven inte strider mot lagen om offentlig upphandling.
- Kvalitetskravet med avseende på den svenska tvätteriorganisationens förändring av kvalitetskontrollen är utvärderat. Vid behov har ett nytt krav utvecklats.
- Krav på externa transporter och chaufförer är i linje med krav på egna transporter.

Om denna revidering

Revisionen startade med en intern workshop i februari 2017 och avslutades i samband med lansering av de nya kriterierna i augusti 2018. Karen Dahl Jensen är nordisk produktutvecklingschef och beställare av revideringen. Nedan följer en förteckning över projektdeltagarna.

Projektgrupp

Caroline Karlsson, nordiskt produktansvarig
Arne Godal, projektrådgivare
Jeppje Frydendal, intern expert textilservice

Interna referenspersoner

Arne Godal, produktspecialist Norge
Jeppje Frydendal, produktspecialist Danmark
Maria Tengqvist, produktspecialist Sverige
Harri Hotulainen, produktspecialist Finland
Rebecca Uggla, energiexpert
Therese Rydén, kommunikatör

Extern förankring

Kontakt med utomstående intressenter identifierades tidigt som en viktig parameter för projektets framgång. Den externa förankringen syftar dels till att ta reda på omvärldens inställning till kriterierna, dels att göra branschen medveten om att kriterierna håller på att revideras. Det är dessutom en möjlighet för projektgruppen att inhämta värdefull kunskap om branschen till revisionen. Projektgruppen har haft fysiska möten, telefonsamtal och mailkontakt med licensinnehavare, kemikalieproducenter, leverantörer av teknisk utrustning och andra intressenter. Därtill har ett flertal icke Svanenmärkta tvätterier bidragit med data under revisionen. Kriterierna var på remiss mellan den 10 oktober och den 5 december 2017. Remissen genererade många utförliga och konstruktiva remissvar. Nordisk Miljömärkning vill rikta ett stort tack till alla externa intressenter som har bidragit i processen.

6 Miljöpåverkan av textilservice

Det här kapitlet beskriver vilka områden, i ett livscykelperspektiv, som är de betydande ur miljö- och hälsosynpunkt för textilservice. Kapitlet redovisar också en beräkning av koldioxidfotavtrycket för tre nyckeltjänster inom textilservice baserad på principerna i metodiken Greenhouse Gas Protocol. Beräkningen ger

en god överblick över var i livscykelns koldioxidutsläppen sker och storleksordningen på dem.

Textilservice ur ett livscykelperspektiv

I ett livscykelperspektiv för ett textil har selve vaske/tørreprocessen på vaskeriet stor betydning. Det skyldes naturligtvis, att textilerna i ett livscykelperspektiv "kun" produceras och bortskaffas én gång, mens de vaskes og tørres rigtig mange gange, hvorved disse processer får en stor betydning.

Ved at kigge på produktgruppen i et livscykelperspektiv, har Nordisk Miljømærkning vurderet at det er relevant at stille krav, der påvirker alle dele af livscyklus:

- Tvätteriets användning av energi och påverkan på klimatet
- Kemikalieförbrukningen på tvätteriet
- Tvätteriets vattenanvändning
- Inköp av textilier och mattor med relevanta krav bakåt i kedjan
- Distribution
- Avfall – bland annat med fokus på kassation av textilier

Insamlad data från licensinnehavare och icke Svanenmärkta tvätterier samt diverse branschdata visar att det är stor skillnad på tvätteriernas användning av energi och vatten i produktionen. Det är dessutom skillnad på de tvättkemikalier som används och dess effekt på miljön. Genom optimering och reglering av tvättemperaturen, maskiner med låg förbrukning och val av bränsle i produktionen har tvätterierna själva styrbarhet över användningen av energi och vatten. Dessutom utvecklas tvättkemikalierna i nära dialog mellan kemikalieproducenter och tvätterier vilket innebär att tvätterierna har styrbarhet även över vilka kemikalier som används. Det är välkänt att det finns sämre och bättre textiltillverkning, vilket avspeglas i olika miljömärkningar för textilier. Då det är tvätteriet som köper in och äger merparten av de textilier och mattor som hanteras på tvätteriet och används hos kunderna är styrbarheten hög. Även bland de transporter som sker till och från kunder finns skillnader gällande miljöprestation. Transporter är styrbara och mycket synliga för tvätteriets kunder. Undersökningar på vad som händer med kasserade textilier visar att det skiljer sig åt huruvida de återanvänds, materialåtervinns eller går till förbränning eller deponi. Tvätterierna har styrbarhet över vad som sker med de kasserade textilierna.

Figur 1 Livscykeln för textilservice

Koldioxidfotavtryck för textilservice

Den europeiska branschföreningen för textilservice, ETSA, och dess medlemmar har låtit EcoForum i Danmark genomföra en beräkning av koldioxidfotavtrycket för tre nyckeltjänster inom textilservice. Se bilaga 1 för en genomgång av koldioxidfotavtrycket för textilservice.

7 Motivering av kraven

Det här kapitlet förklarar bakgrunden till kraven, valda kravnivåer och ändringar i förhållande till generation 3 av kriterierna. Bilagorna återfinns i kriteriedokumentet ”Svanenmärkning av textilservice”.

7.1 Produktgruppsdefinition

Produktgruppen omfattar hela tjänsten textilservice. En kedja/koncern med flera enheter kan söka om licens till en eller flera enheter. Varje enhet ska uppfylla kraven och ha sin egen licens. Om alla enheter i en kedja/koncern i ett land är Svanenmärkta kan de marknadsföra sig som en Svanenmärkt kedja/koncern i det landet.

För tyghandduksrullar kan antingen hela tvätteriet Svanenmärkas eller endast den delen av tvätteriet som hanterar tyghandduksrullar.

Kriterierna gäller inte för företag som endast erbjuder kemtvätt. För dessa företag finns kriterierna för alternativ kemtvätt.

Tvätt av tyghandduksrullar hade från början ett eget kriteriedokument. I samband med att det slogs samman med kriterierna för textilservice blev det tillåtet att Svanenmärka endast den delen av tvätteriet som hanterar tyghandduksrullar. Bortsett från det undantaget avser Svanenmärkningen hela tvätteriet. Det är således inte tillåtet med Svanenmärkning av endast enskilda textilkategorier på tvätteriet.

Produktgruppsdefinitionen är densamma som i generation 3 av kriterierna.

7.2 Beskrivning av tjänsten

Bakgrunden till krav O1

Syftet med kravet är att ge en helhetsbild av det tvätteriet som ska Svanenmärkas för att licenshandläggningen ska bli korrekt och effektiv.

Från generation 3 till 4 av kriterierna: Ingen ändring, bara uppdaterat.

Bakgrunden till krav O2

Fördelningen av tvättgods mellan olika textilkategorier ligger till grund för kraven på energi, växthusgaser, vatten och tvättkemikalier. Endast antal kg tvättgods som levereras till tvätteriet ska räknas med, inte omtvätt. För att kunna anpassa kraven på energi, växthusgaser, vatten och tvättkemikalier ännu mer till specifika typer av tvätt med hjälp av faktorvärdena har textilkategorierna justerats i denna kriteriegeneration.

Textilkategorin arbetskläder till industri/kök/slakteri och liknande har blivit utvidgad med en ny underkategori; arbetskläder från fiskeindustrin. Dessa kläder kräver tuffa tvättprogram då exempelvis fiskolja är svårt att tvätta bort.

Den tidigare textilkategorin offshore-mattor och moppar har blivit uppdelad i två kategorier. Mattor binder lite vatten, medan moppar binder stora mängder vatten. Moppar innehåller också betydligt mer restfuktighet efter tvätt vilket innebär att det går åt mer energi vid torkning. Nordisk Miljömärkning såg därför ett behov av att särskilja dessa kategorier.

Tvätterier som har kunder i de svenska, norska och finska fjällen har en tvättkategori som de själva betecknar som stuglogilinne eller ”camping set”. Fjällen har många turister både sommar- och vintertid och turisterna bor nästan uteslutande i stugor i perioder av en till två veckor. Detta resulterar i att linne och frotté blir mer smutsiga än traditionellt hotellinne och frotté som vanligen används en natt eller helg. Konsekvensen är att stuglogilinet kräver tuffare tvättprogram för att bli rent med högre energiförbrukning till följd. Stuglogilinet kan utgöra upp till 50 % av tvätteriernas totala tvättmängd under sommar- och vintertid. Textilkategorin hotell har därför blivit uppdelad i två underkategorier, en för traditionellt hotellinne och en för stuglogilinne.

Renrumstextilier tvättas i en separat process, åtskild från andra typer av tvätt. I många sammanhang krävs en mycket hög renhetsnivå – exempelvis inom industrier som kräver partikelkontrollerade miljöer (såsom halvledartillverkning och läkemedelsproduktion), samt i laboratorier, operationssalar på sjukhus och liknande miljöer.

Tvätt av renrumstextilier sker separat från annan tvätt, med dedikerad ventilation och specifika tvättsteg. Detta medför en högre energi- och vattenförbrukning jämfört med konventionell textiltvätt.

Renrumstextilier utgör därför en egen textilkategori. De delas vidare in i fyra underkategorier:

- Arbetskläder klass A–B (ISO 4–6)
- Arbetskläder klass C–D (ISO 7–8)
- Moppar, mattor och övriga textilier klass A–B (ISO 4–6)
- Moppar, mattor och övriga textilier klass C–D (ISO 7–8)¹⁰

Kraven på renlighet och processtyrning är striktare för klass A–B än för klass C–D.

Bakgrunden till krav O3

Her stiller Nordisk Miljømerking krav om kemi hos underleverandører, der behandler under 1 % af tekstilerne. Det kan umiddelbart synes som en meget lille miljøpåvirkning, men på den anden side, så kan vask hos underleverandører for enkelte kunde hos det Svanemærkede vaskeri udgøre 100 % (selvom det er under 1 % for vaskeriet). Denne kunde har en forventning om, at der bliver stillet krav om indholdsstoffer. Samtidig blir det muligt at kommunikere enkelt og

---

¹⁰ ISO (2015). ISO 14644-1:2015 Cleanrooms and associated controlled environments – Part 1: Classification of air cleanliness by particle concentration. Geneva: International Organization for Standardization.

tydeligt omkring, hvilke stoffer man undgår ved at vælge Svanemærket tekstilservice.

Kravet är oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O4 och P1

Antalet kemtvättar minskar successivt i Norden. År 2016 fanns det cirka 600 kemtvättmaskiner i hela Norden. Människor använder allt färre kläder som kräver kemtvätt. Klädkoderna förändras och blir mindre formella, både i arbetslivet och privat. Samtal med flera tvätterier ger samma bild – volymen av textilier som går till kemtvätt minskar. Det finns dock textilier som inte tål vattentvätt utan kräver kemtvätt. Det rör sig oftast om en liten andel textilier och därför ställer Nordisk Miljömärkning begränsade krav på tvättprocessen. Alla kemikalier som används till kemtvätt ska uppfylla krav O17 om ingående ämnen.

Når procentandelen rens udregnes så kan man undlade at inkludere den mængde tekstiler, der renses for andre Svanemærkede vaskerier – idet denne mængde indgår i det andet vaskeris beregning af procentandelen rens – og man dermed undgår at tælle den samme mængde med to gange. Vaskerier, der gør brug af Svanemærkede underleverandører af rens har yderligere mulighed for at få point for dette.

Kravet är oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

7.3 Energi, växthusgaser och vatten

Bakgrunden till krav O5

Foruden klimaeffekter bidrager energiforbruget også med andre miljøeffekter som f.eks. forsurening og næringssaltbelastning. Et reduceret energiforbrug har således mange positive effekter for miljøet. Når det gælder forsurening, så vil de brændsler, der indeholder meget svovl bidrage mere end andre typer brændsler. Derfor stiller Nordisk Miljømærkning yderligere et krav om svovlindhold i det brændsel, der anvendes på vaskeriet på maksimalt 0,05 % (w/w). Det betyder i praksis, at brændsler som kul, koks og tung fyringsolie er udelukket. Kravet er stilt for å sikre at de vaskeriene som bruker de mest forurensene brenslene ikke blir svanemærket.

Kravet är skärpt i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O6 och P2

Nedan följer bakgrunden till krav O6 och P2.

Tvätteriers energianvändning

Tvätterier använder både elektricitet och värme (olika bränslen och till viss del fjärrvärme). Den huvudsakliga bränslekällan bland Svanemärkta tvätterier är vanligen naturgas, LPG, pellets eller bioolja. Drift av pumpar, tumlare och annat mekaniskt arbete kräver dock användning av elektricitet. El kan också användas till att tillverka ånga.

Under generation 3 av kriterierna utförde flera tvätterier energieffektiviseringar (bland annat byte av gamla tvättmaskiner och centralvärmeanläggningar) för att minska sin energianvändning och uppfylla Svanens energikrav. Därtill har flera

tvätterier i Sverige bytt bränslekälla från eldningsolja till bioolja eller pellets för att uppfylla växthusgaskravet. Genom att ersätta eldningsolja med bioolja har ett medelstort tvätteri i Norden minskat sina utsläpp av koldioxid med 330 ton per år. På motsvarande sätt har många tvätterier i Norge gått över från olja till gas. I Finland har ett tvätteri bytt bränsle till biogas och därmed minskat sina utsläpp av koldioxid med 90 %. Se avsnittet marknadens utveckling i kapitel 2 för en beskrivning av trender och tendenser inom bland annat energi och klimat.

RPS

Flera livscykelanalyser visar att energianvändningen i användarfasen (alltså till aktiviteter som tvättetiet direkt har inflytande över) är stor i jämförelse med andra delar av livscykeln (Erberle & Möller, 2006; Frederiksen, 2004; Hansen & Holst, 2002; Frydendal, 2001; Schmidt, 2000; Frydendal, 1998; Kalliala, 1997). I Schmidt (2000), der kigger på håndklæderuller i et livscyklusperspektiv, har man delt energiforbruget op i tre faser med følgende fordeling af energiforbruget (Frydendal; Schmidt & Zeuthen, 2000):

- Fremstilling ~ 16 %
- Brug (vask/tørring/bortskaffelse) ~ 80 %
- Distribution ~ 5 %

Även om referenserna inte är baserade på uppdaterad data är det sannolikt att energianvändningen i användarfasen fortsatt är den viktigaste. Således er krav til energiforbrug i brugsfasen meget relevant og meget styrbart. Potentialet i at stille krav til energi er også stort idet, der er store forskelle på hvor meget energi de enkelte vaskerier bruger – også inden for vask af samme type tekstiler. Det viser Nordisk Miljømærknings dataindsamling for nordiske vaskerier (både Svanemærkede og ikke Svanemærkede), som har gennemført i forbindelse med denne revision. Nordisk Miljømärkning har därför haft fokus på reducereing av energianvändningen i bruksfasen även i denna revision.

El och bränsle

For at sikre, at Svanemærkede vaskerier har en høj energieffektivitet kigges der på vaskeriets samlede energiforbrug af både el og brændsel set i forhold til, hvor meget og hvilke tekstilkategorier, der vaskes. Stærkt besmudset tøj kræver ofte højere temperatur og dermed mere energi.

Alla former av energi är inte lika användbara. För att beskriva en energimängds energikvalitet används begreppet exergi. Energi i form av elektricitet är exempelvis ren exergi. Den kan omsättas i mekanisk energi, kemisk energi, värmeenergi etc. Värmeenergi som är spridd i ett rum har däremot låg exergi eftersom den är svårare att utnyttja till annat (IVA, 2012). Elektricitet har med andra ord högre energikvalitet än bränslen. Man kan alltid omvandla 1 kWh el till 1 kWh värme men inte tvärtom.

El bliver produceret på mange forskellige måder og tendensen er, at andelen af fornybar el på elnettet øges, men fossilt produceret el spiller sammen med vandkraft fortsat en central rolle som regulerkraft på europæisk plan. Med regulerkraft menas den elproduktion der skrues op og ned på afhængig af den aktuelle efterspørgsel. På årsbasis vil vandkraftproduktionen dog ikke blive påvirket af en ændring i efterspørgslen, da man altid vil forsøge at udnytte den fulde kapacitet. Dermed bliver konsekvensen af et ændret forbrug i sidste ende

typisk en ændret produktion på den øvrige regulerkraftkapacitet – altså typisk fossilt.

Der er stor forskel på de enkelte landes elmix, men elnettet i Norden (foruden Island) er forbundet og der udveksles el på tværs af markedet uagtet landegrænser (Nord Pool, 2017). Det er 12 prissoner for el i Norden (2 i Dk, 1 i Fi, 4 i Sv og 5 i No). Dvs. strøm kan gå via Sverige for å komme fra nord til sør i Norge eller omvendt. I Norge er der mangel på overføringskapacitet mellem forskellige regioner og ligeledes mellem landene og mod Europa, som gør at energi ikke altid kan overføres frit selv om der er efterspørgsel og betalingsvillighed. I 2014 var det ca. 20 TWh el som ble eksportert fra Norden og mindre enn 10 TWh som ble importert av totalt ca. 380 TWh produsert i Norden. Utvæxlingskapaciteten mellan zonerna kommer att öka i framtiden (Nordic Energy Research, 2016).

I kravet till energi summeras använd mängd energi och bränsle. Det går åt mer energi än 1 kWh för att få ut 1 kWh el. När el framställs blir det en förlust dels i produktionen, dels via transporten fram till den som använder elen. För att göra siffrorna för el och bränsle jämförbara med varandra används därför en energifaktor för el.

I forrige generation af kriterierne blev elforbruget omregnet til brændselsenergi ud fra den daværende standardkoefficient for el, som man anvendte i EU på 2,5. Denne afspejler, at man på grund af tab af energi i produktion og distribution af el, havde en anslået gennemsnitlig effektivitet på 40 % (EU, 2006) – eller populært sagt, at man hos elproducenten skulle bruge 2,5 kWh brændsel per leveret kWh el.

I 2016 konkluderede et projekt udført for EU Kommissionen, at faktoren 2,5 ikke længere er tidssvarende og bør revideres (Esser & Senfuss, 2016). De har beregnet med en række forskellige metoder og forudsætninger og når frem til, at faktoren – afhængig af metode – for den forventede situation i 2020 i stedet burde ligge på mellem 1,59 og 2,09 (Esser & Senfuss, 2016). På grund af kompleksiteten i beregningerne har ingen af de valgte beregningsmetoder taget højde for den marginale elproduktion – altså den produktion, som reelt påvirkes af en ændring i efterspørgslen (f.eks. en elbesparelse). Dette er vigtigt at holde sig for øje når man tolker rapporten idet faktoren for marginalen generelt må antages at være højere end gennemsnittet.

En anden komplicerende faktor er, at elmarginalen kan ændre sig over tid. Hvor den normal er fossil, så kan den under visse omstændigheder og i perioder være fornybar, hvis der er større produktion af fornybar el end der er aftagere til (kritisk el-overløb).

Kompleksiteten er stor og det er ikke muligt for Nordisk Miljømærkning at vælge en faktor, der er korrekt i alle tilfælde og uanset hvilken faktor, vi vælger så vil nogle kritisere os for at den er for høj og andre, at den er for lav. Nordisk Miljømærkning er derfor nødt til at træffe et valg som kan være upopulært men som vi mener vil sikre at vi går i den rigtige retning i forhold til at sikre, at Svanemærkede vaskerier er energieffektive.

Kriterierne for tekstilservice dækker i princippet hele verden og alle vaskerier kan søge om en Svanemærkelicens – uanset hvor i verden vaskeriet er placeret.

Men Nordisk Miljømærknings base er i Norden og indtil videre ligger alle Svanemærkede vaskerier i de lande, der er omfattet af det nordiske elmarked. I år 2009 lå den estimerede gennemsnitlige energifaktor i Norden på 1,74 kWh/kWh_{el} (Gode et al., 2011) og den gennemsnitlige udledning af klimagasser i år 2005–2009 på 125,5 g CO₂eq/kWh_{el} (Energimyndigheden, 2017) og siden er den faldet til ca. 59 g CO₂/kWh_{el} (Nordic Energy Research, 2016). Da energifaktoren er et udtryk for primær energi – altså inklusive for eksempel energien på at udvinde og transportere brændsel til kraftværket, så vil den tilsvarende faktor for brændselsenergi være lidt lavere. Samtidig går udviklingen og de politiske målsætninger mod en større og større grad af fornybar elproduktion, hvilket vil betyde at begge faktorer for det gennemsnitlige nordiske elmarked gradvist vil blive forbedret fremover.

For at tage højde for ovenstående forventede forbedringer i løbet af kriterienes gyldighed, så nedjusterer Nordisk Miljømærkning ovenstående faktorer for el til:

- 1,5 kWh/ kWh_{el}
- 59 g CO₂/kWh_{el}

Nordisk Miljømærkning er opmærksomme på at det ikke er fagligt 100 % korrekt at bruge disse værdier og at Svanemærkede vaskerier kan ligge uden for dette elmarked.

I fastsættelse af energikraven er der ikke taget hensyn til, hvor i verden vaskeriet er placeret, hvilket kan synes uretfærdigt idet man skulle tro, at et vaskeri i Nordnorge skal bruge mere energi til opvarmning end et vaskeri i Sydspanien. Nordisk Miljømærknings erfaring er dog, at processerne afgiver så meget overskudsvarme, at rumopvarmning sjældent er nødvendigt – ej heller i vinterperioden. Der kan dog være situationer, hvor f.eks. kontorlokaler er placeret, så ikke overskudsvarmen fra produktionen kan udnyttes i praksis. Teoretisk set kunne man have udformet kravene, så kontorarealer bidrog til energigrænseværdien vaskeriet med en mængde energi, der modsvarer den mængde energi, som skal til at holde holde komfortvarmen i et godt isoleret kontorbyggeri i den pågældende klimazone. Dette ville dog komplicere kravet betydeligt uden at få en reel miljøeffekt ud af det.

Egenproduceret fornybar energi

Nogle vaskerier har investeret i solceller og lignende for selv at producere noget af den el, der anvendes. Nordisk Miljømærkning ønsker at tilgodese den slags initiativer – også selvom det ikke er helt entydigt hvor stor en miljøeffekt et sådan initiativ i virkeligheden medfører. Det vil f.eks. være alt for unuanceret at sige, at den fremstillede egenproduceret energi er uden belastning af miljøet. F.eks. er der ikke altid sammenhæng mellem, hvornår solcellerne producerer el og hvornår vaskeriet har behov for el. Overskydende el leveres ud på markedet og bidrager positivt til elnettets gennemsnit. På den anden side ville man sandsynligvis kunne opnå en samlet større miljøfordel for de samme penge ved at investere pengene i større centrale anlæg. Nordisk Miljømærkning ønsker samtidig, at vaskerierne fortsat har fokus på at være energieffektive. For på den ene side at bifalde investeringer i egenproduceret el og på den anden side sikre energieffektivitet, så har Nordisk Miljømærkning besluttet, at CO₂-faktoren for egenproduceret fornybar el i denne generation af kriterierne kan halveres og at elfaktoren kan reduceres til 1,1 for egenproduceret (på egen matrikel og med eget anlæg) fornybar el fra sol og vind.

Fjärrvärme

En mindre del af vaskerierne anvender fjernvarme. Den reelle miljøeffekt af fjernvarme afgøres af det lokale fjernvarmenet, man er koblet på. Hvis der er tale om varme fra rene varmegæver, så vil der med energitab være tale om en faktor, der ligger over 1,0. Er der derimod tale om samproduceret kraftvarme, så er det ekstra brændsel, der skal til for at levere 1 kWh fjernvarme kun lige over 0,5 kWh, da det øger den samlede energieffektivitet ved samtidig kraftvarmeproduktion (Martinsson et al., 2012).

Brændslerne, der anvendes på fjernvarmenettet er også afhængig af det lokale/regionale net. For samproduceret kraft/varme er der miljømæssigt et godt perspektiv i at bruge det i processen, da der så også vil være varmeefterspørgsel om sommeren, hvor der ikke er så mange, som har brug for varme.

Energi- og klimafaktorer fra det lokale fjernvarmenet kan anvendes i beregningen – alternativt kan følgende konservative faktorer anvendes baseret på ren varmeproduktion med naturgas og en samlet nyttevirkning på ca. 0,9.

Konservative fjernvarmefaktorer, der kan anvendes, hvis man ikke har specifikke data fra det lokale fjernvarmenet:

- 1,1 kWh/kWh_{fjernvarme}
- 227 g CO₂/kWh_{fjernvarme}

Undantag från kravet

Vid tvätt av kraftigt nedsmutsade textilier är det fördelaktigt att rena vattnet medan koncentrationen av smuts är hög. Mot bakgrund av det kan energianvändningen till intern reningsanläggning för avloppsvatten undantas från beräkningen av A_{energi} .

Ved vask af industriklude har nogle vaskerier krav om udsugning af luften i hele vaskeriet og forbrænding af denne i en efterbrænder for at sikre, at VOC'erne, der kommer ind med de forurenede klude ikke slippes ud i miljøet. Dette er en energikrævende proces, men spildvarmen herfra kan dog gå til opvarmning af vaskevand og tørretumblere. For at tage højde for dette forhold giver vi ligeledes mulighed for, at vaskerier, der vasker industriklude og som med særskilt måler kan dokumentere energiforbruget i efterbrænderen kan fratække 35 %¹¹ af energiforbruget i efterbrænderen.

Energiforbrug ved intern tekstilrens kan trekkes i fra, da det ikke inngår som en del av den miljømærkede driften. Dette i likhet med kjemikalier benyttet til rens, som av samme grunn heller ikke inngår i beregning (sammenlign vaskeriets samlede CDV-verdi, den samlede mengde anNBO eller samlede klorforbruk).

---

¹¹ Evalueringen af generasjon 2 (Nordisk Miljömärkning, 2011) konkluderede, at der var et behov for at lempe energikravet for vaskerier, som vasker industriklude på grund af deres store behov for energi til renseteknologier, der kan reducere emissionen af tungmetaller, opløsningsmidler, olie og andre problemstoffer fra de vaskede klude. I stedet for blot at lave en lempelse af selve grænseværdien er der i stedet givet mulighed for at trække en større del af den energi fra, der anvendes i VOC-stripper. På den måde er det kun kludevaskerier, der samtidig gør en indsats for at fjerne udledningen af sådanne opløsningsmidler til atmosfæren, der får glæde af lempelsen.

Island har en helt særlig energisituation og elproduktionen er afskåret fra resten af verden. I denne generation af kriterierne kan elforbrug i Island regnes med samme faktorer som egenproduceret fornybar el.

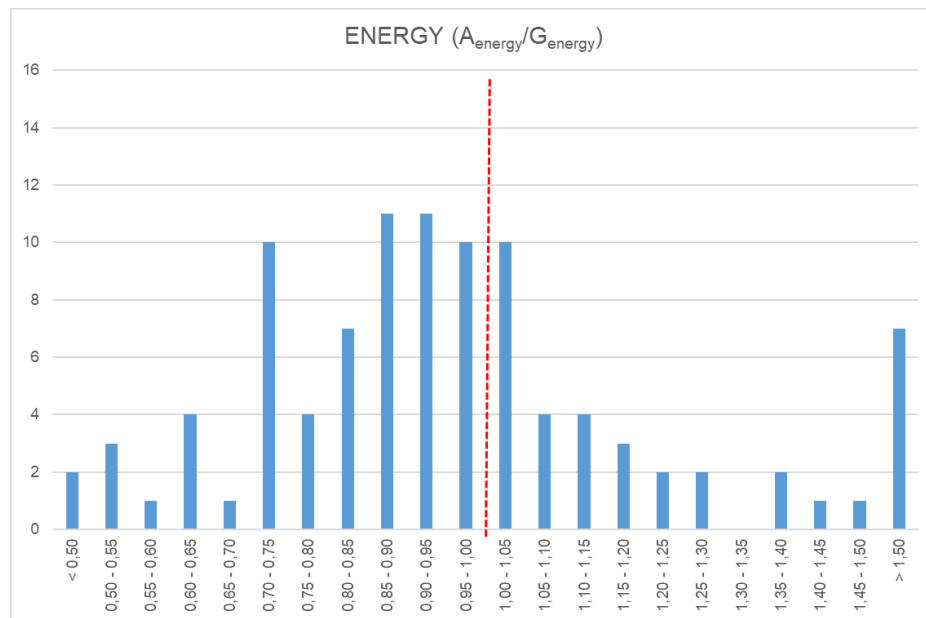
Kravnivåer

For at sætte kravet, så har Nordisk Miljömærkning indsamlet data fra 100 vaskerier i hele Norden – både Svanemærkede og ikke Svanemærkede. Størstedelen af data (71 %) kommer dog fra vaskerier, som har licens. Man må forvente, at de Svanemærkede vaskerier generelt ligger bedre end gennemsnittet, hvorfor en overrepræsentation af data fra Svanemærkede vaskerier betyder, at vi ikke kan betragte vores data som 100 % repræsentative. Det betyder med andre ord, at vores krav slår hårdere end det umiddelbart kan synes når vi kigger på vores data.

Eksempelvis viser vores analyse, at 36 % af vaskerierne skal forbedre sig på deres energiforbrug, hvis de skal leve op til Svanemærkets krav. For de Svanemærkede vaskerier er det 18 % og for de ikke Svanemærkede vaskerier er det hele 79 %, der skal reducere deres energiforbrug for at leve op til kravene. 0 % af de Svanemærkede vaskerier og 52 % af de ikke Svanemærkede har et energiforbrug, der er mere end 20 % over Svanens kommende skærpede energikravgrænse.

På klimagasser er der naturligvis en klar sammenhæng mellem vaskerier med et højt energiforbrug og høj klimapåvirkning.

Figur 2 Nordiska tvätteriers relativa avvikelse från den obligatoriska kravnivån för energianvändning

Se tabellen nedan för skillnaden på faktorvärden mellan generation 3 och 4 av kriterierna.

Tabell 1 Skärpning av faktorvärden för energianvändning i kWh/kg per textilkategori¹²

Textilkategorier	Underkategorier	F _{energi} [kwh/kg*] Generation 3	F _{energi} [kwh/kg*] Generation 4
1) Arbetskläder till industri/kök/slakteri/fiskeindustri och liknande, kökstextilier (torkdukar och handdukar)	Vita arbetskläder från t.ex. livsmedelsindustrin	2,70	2,10
	Kökstextilier och handdukar		
	Färgade arbetskläder och andra textilier		2,50
	Arbetskläder från fiskeindustrin		
2) Arbetskläder till institution/handel/service, skor	Vitt	2,60	1,75
	Annat		
3) Hotell	Hotellinne	1,65	1,45
	Stuglogilinne		1,70
4) Restaurang	Vita dukar	2,75	2,25
	Vita servetter		
	Färgade dukar och andra textilier		
5) Sjukhus/vårdhem	Blodfläckade och nedsmittade textilier	2,50	2,25
	Andra textilier		2,10
6) Täcken och kuddar		3,00	2,50
7) Moppar och rengöringsdukar		1,00	2,15
8) Offshore-mattor		1,00	0,80
9) Andra mattor		0,90	0,70
10) Tyghandduksrullar		1,80	1,70
11) Industritorkdukar		3,10	3,10
12) Kemtvätt		-	-
13) Privata kläder från hushåll/institutioner	Vitt	3,20	2,75
	Annat		
14) Övrigt		0,90	0,7065

* Antal kg tvättgods i varje textilkategori baseras på angiven data i krav O2.

Textilkategorin hotell (3) har blivit uppdelad i två underkategorier, en för traditionellt hotellinne och en för stuglogilinne. Den senare kategorin har ett mer generöst faktorvärde för energi då textilierna är smutsigare än traditionellt hotellinne. De kräver därmed tuffare tvättprogram – högre temperatur och längre tvättid för att bli rena. Under revisionen har en licensinnehavare som tvättar en hög andel stuglogilinne genomfört mätningar av energianvändningen för just denna textilkategori. Mätningarna visar att energianvändningen är cirka 30 % högre än för vanligt hotellinne. Då siffran baserar sig på dataunderlag från endast en källa har Nordisk Miljömärkning valt att höja faktorvärdet för stuglogilinne med cirka 20 % jämfört med hotellinne.

Textilkategorin offshore-mattor och moppar har också delats upp i två kategorier: en för moppar och rengöringsdukar och en för offshore-mattor. Därtill har vi höjt faktorvärdet för energi för moppar och rengöringsdukar från 1,0 i generation 3 av kriterierna till 2,15.

¹² Skärpningen är något mindre än vad den omedelbart ser ut som då faktorn för el har reducerats från 2,5 till 1,5 i generation 4 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O7 och P3

Se också baggrunden till krav O6 och P2.

Tæt knyttet til vaskeriernes forbrug af energi er udslip af CO₂ og Nordisk Miljömärkning har valgt at fortsætte med en obligatorisk grænseværdi for vaskeriets CO₂ – emission fra brændsel og el brugt på vaskeriet.

Kravniveauet er fastsat på basis af energikravet med antagelse om et vist elforbrug (ca. 0,2 kWh/kg) samt med basis i naturgas som brændsel. Populært sagt betyder det, at det typisk vil være CO₂-kravet der fastsætter det reelle energikrav for de vaskerier, der benytter brændsler, der er mere kulstofintensivt end naturgas – f.eks. olie. Dette i kombination med, at gas kan udnyttes mere effektivt i tørringsprocessen, gør, at det vil være meget vanskeligt at leve op til kravene, hvis vaskeriets primære energikilde er fyringsolie. Man kan derfor sige, at Nordisk Miljömärknings krav i praksis udelukker brug af fyringsolie som primært brændsel.

Kravet är skärpt i förhållande till generation 3 av kriterierna, se tabellen nedan.

Tabell 2 Skräpning av faktorvärden för utsläpp av växthusgaser i gram CO₂-ekvivalenter/kg per textilkategori

Textilkategorier	Underkategorier	F _{GHG} [gCO ₂ e/kg*] Generation 3	F _{GHG} [gCO ₂ e/kg*] Generation 4
1) Arbetskläder till industri/kök/slakteri/fiskeindustri och liknande, kökstextilier (torkdukar och handdukar)	Vita arbetskläder från t.ex. livsmedelsindustrin	530	385
	Kökstextilier och handdukar		
	Färgade arbetskläder och andra textilier		465
	Arbetskläder från fiskeindustrin		
2) Arbetskläder till institution/handel/service, skor	Vitt	510	310
	Annat		
3) Hotell	Hotellinne	310	255
	Stuglogilinne		305
4) Restaurang	Vita dukar	540	420
	Vita servetter		
	Färgade dukar och andra textilier		
5) Sjukhus/vårdhem	Blodfläckade och nedsmittade textilier	490	415
	Andra textilier		385
6) Täcken och kuddar		590	465
7) Moppar och rengöringsdukar		180	395
8) Offshore-mattor		180	140
9) Andra mattor		160	120
10) Tyghandduksrullar		340	300
11) Industritorkdukar		610	590
12) Kentvätt		-	-
13) Privata kläder från hushåll/institutioner	Vitt	670	515
	Annat		
14) Övrigt		160	120

* Antal kg tvättgods i varje textilkategori baseras på angiven data i krav O2.

CO₂-faktorerna i bilaga 4 är uppdaterade enligt data från Naturvårdsverket (2017). För el utgår Nordisk Miljömärkning från faktorn 59 g CO₂/kWh_{el}. För motivering se bakgrunden till krav O6 och P2. Faktorn bygger på att all el levereras via elnätet. För egenproducerad elektricitet från förnybara energikällor kan faktorn halveras till 29,5 g/kWh.

Bakgrunden till krav O8 och P4

Der brugs vand på vaskeriet hver gang tekstilerne skal vaskes, så i løbet at et tekstils livscyklus bliver det til meget vand til vask. Det er dog bemærkelsesværdigt, at det ikke er vaskeriets brug af vand, der er dominerende, hvilket skyldes, at en stor del af tekstilerne udgøres af bomuld, som kræver meget vand ved dyrkningen. Ca. halvdelen af verdens bomuldsmarker kunstvandes. Vandforbruget til kunstvanding af bomuld er mere end 7.000 liter per kg bomuld som globalt gennemsnit selv når man regner de marker med, der ikke kunstvandes (Frydendal, 1998). Til sammenligning bruger et vaskeri rundt regnet 10 liter vand i gennemsnit per kg vask, hvilket med 100 vaske i tekstilets levetid giver et vandforbrug på vaskeriet i størrelsesordenen 1.000 liter vand per kg – altså noget mindre end ved dyrkning af bomuld. Det skal dog bemærkes, at ikke alle tekstiler på et vaskeri udgøres af bomuld.

For vandforbruget gælder det, at det ikke er styrbart at stille krav til vandforbruget ved dyrkning af bomuld. Bomuld produceres af lokale bønder i mange regioner af verden og forhandles på store børser. Ved fremstilling af tekstiler vil den bomuld, der indgår i et enkelt stykke tekstil typisk kunne komme fra mange forskellige bønder i flere forskellige regioner for at sikre en ensartet kvalitet. Den del af vandforbruget, der sker på vaskeriet er derimod styrbart og selvom den ikke er den største bidragsyder, så er der stadig tale om et væsentligt forbrug. En reduceret vandforbrug på vaskeriet kan samtidig have en række andre fordele som f.eks. reduceret energiforbrug, idet mindre vand skal varmes op og det bliver lettere at recirkulere energien i det varme vand. Nordisk Miljömærkning har derfor valgt at stille krav til vandforbruget på vaskeriet for at udelukke vaskerier med et meget højt vandforbrug fra Svanemærkning. Vandforbruget betragter vi dog ikke som den væsentligste miljøparameter for et vaskeri.

Den mængde vand, der er brug for til at vaske tøjet afhænger i høj grad af, hvilken typer tekstiler, der vaskes og derfor er kraven differentieret. En måtte har f.eks. ikke ret høje krav til vaskevandes kvalitet og derfor bliver det lettere at recirkulere vandet og dermed opnå besparelser, mens f.eks. en dyne har stor volumen, der fylder godt op i tromlen i forhold til andre tekstiler, hvilket giver et højere vandforbrug.

Licensinnehavare och kemikalieproducenter som Nordisk Miljömärkning har varit i kontakt med under revisionen har tydligt signalerat att kravet till vattenanvändning inte bör sänkas ytterligare. Detta då det kan innebära risker ur hygiensynpunkt. För lite vatten vid sköljning kan också innebära att kemikalierester blir kvar i textilierna efter tvätt. Därtill kan tvätterierna få problem med att uppfylla krav på utsläpp från kommuner/myndigheter då dessa ofta sätts i förhållande till koncentration (mg/l) istället för totalutsläpp, se bakgrunden till krav O25.

Revisionen till kriteriegeneration 4 har inte haft fokus på kravet på vattenanvändning. Mot bakgrund av inkomna remissvar har dock faktorvärdena

för hotell, moppar och rengöringsdukar samt tyghandduksrullar höjts. Faktorvärdet för textilkategorin övrigt har sänkts för att vara i linje med den textilkategori som har lägst faktorvärde.

7.4 Tvättkemikalier

Kjemikalier er et af flere områder, hvor Nordisk Miljømerking har og fortsat gør en stor forskel. Kraven har fået flere vaskerier til at udfase flere miljø- og sundhedsskadelige stoffer og kemileverandørerne har sågar i flere tilfælde ændret recepterne på deres standardprodukter for at tækkes Svanens krav. Eksempelvis har CMR-ämnen, borater, DADMAC och parfymers fasats ut.

Mange bliver overraskede over at høre at et vaskeri typisk indkøber en større mængde vaskekemi i forhold til mængden af tekstiler. Således havde Sophus Berendsen-koncernen i år 2000 et indkøb af ca. 1.800 ton tekstiler, mens det samlede indkøb af vaskekemikalier var på ca. 4.300 ton (Berendsen, 2001). Även om referensen inte är baserad på uppdaterad data stämmer storleksordningen fortsatt. Det er klart at størrelsesordenen ikke direkte siger noget om den miljømæssige relevans, men det er på den anden side med til at tegne et billede af, at krav til de kemikalier, der bruges på vaskeriet bør have en vis vægt.

På et industrielt vaskeri bruges der mange forskellige typer af kemikalier med forskellige formål (Grüttner, 2008):

- Overfladeaktive stoffer
- Kompleksdannere
- Blegemidler
- Skyllmidler
- Andre stoffer, f.eks. alkali, enzymer, optisk hvidt og parfume

De senere år er desuden tilkommet nye typer af stoffer – f.eks stoffer, der kan hjælpe med at opnå en god hygiejne på trods af at temperaturen i vasken sættes ned.

Foruden vaskekemikalierne kan vaskerierne bruge en række andre kemikalier som f.eks. pletbehandlingsmidler og imprægneringsmidler, men også i mindre omfang kemi, der slet ikke kommer i direkte kontakt med tekstilerne. Det gælder f.eks. kemi til rengøring og evt. desinficering af linnedvogne, kedelkemi, salt og anden kemi til blødgøringsanlæg samt smøremidler og andet til vedligeholdelse af maskiner.

Proceskemikalierne er dog langt den væsentligste gruppe og i et livscyklusperspektiv indkøbes der som før skrevet flere proceskemikalier (i kg inkl. vand) end der indkøbes tekstiler. Kraven går derfor udelukkende på proceskemikalierne, som defineres som al den kemi, der kommer i kontakt med tekstilerne både før under og efter vaskeprocessen. Det gælder f.eks. pletfjerningsmidler, vaske- og blegemidler, stivelse, skyllemidler, imprægneringsmidler med videre.

For den anvendte kemi stilles krav både i relation til de sundheds- og arbejdsmiljørelaterede problemstillinger samt krav for at sikre en lav risiko for miljøet.

Specialtvätterier för industridukar utan avloppsvatten är undantagna från kraven O15, O16 och O18.

Bakgrunden till krav O9

På vaskerierne håndteres langt størsteparten af kemien i automatiske doseringsanlæg, hvor der kun er en lille risiko for direkte kontakt med kemien. Men f.eks. ved flytning af sugelanser og lignende fra en tom kemikaliedunk til en fuld samt ved manuel dosering er der dog en større mulighed for eksponering. Nordisk Miljømerking stiller derfor krav til, at ingen vaskekemikalierne må være klassifisert i forhold til helseeffekter nevnt til tabell 10.

Kemikaliekraven är utformade för att minska den totala miljöbelastningen per funktionell enhet, alltså per kg textil. Det betyder att Nordisk Miljömärkning begränsar tvättkemikaliernas innehåll av miljöfarliga ämnen (H410, H411 och H412) per kg textil i krav O11 (Tvättkemikaliernas innehåll av miljöfarliga ämnen). I det här kravet har Nordisk Miljömärkning valt att inte förbjuda klassificeringarna H400, H410, H411, H412 och H413 på tvättkemikalier som används av Svanemärkta tvätterier.

Det er ikke ønskelig med kjemikalier som er i fareklassene ”Akutt giftighet”. Dette blant annet fordi kjemikalierester kan havne i avløp etter vask, eller det kan skje utslipp ved uhell under transport og lagring. Visse unntak fra kravet er gjort av følgende årsaker:

Oxalsyre (H312) brukes på vaskerier til at fjerne pletter af f.eks. rust, som ofte ses på tekstilerne og ikke kan komme af i den almindelige vaskeproces. Der findes ingen oplagte alternativer til oxalsyre, hvorfor Nordisk Miljømerking har undtaget denne fra sundhedsfareklassificeringen. Hvis oxalsyre forbydes vil mængden af tekstiler, der kasseres stige væsentligt, hvilket ikke er godt for miljøet.¹³

Pereddikesyre, der fremstilles af en blanding mellem eddikesyre og brintoverilte, er meget reaktivt og har den fordel, at det bleger og desinficerer ved en meget lavere temperatur end brintoverilte i sig selv. I de processer, hvor man anvender pereddikesyre har man derfor mulighed for at nedsætte vasketemperaturen og opnå en væsentlig energibesparelse. For ikke at reducere de Svanemærkede vaskeriers muligheder for at opnå en øget energibesparelse har Nordisk Miljømerking valgt at undtage pereddikesyre og brintoverilte for klassificeringskravet.

Som man vil bemærke er ikke produkter, der udelukkende er klassificeret sundhedsskadelig med H302 (farlig ved indtagelse), udelukket. Det skyldes, at der udelukkende er tale om professionelt brug på vaskerier, hvor der f.eks. ikke er børn til stede. Samtidig sker langt den største dosering ved automatiske doseringssystemer, så risikoen for eksponering ved indtagelse er minimal.

Pletfjerneing vs. kassation

For at vurdere, hvad der miljømæssigt er bedst laves et simpelt regnestykke udfra følgende realistiske forudsætninger: Plet på bomuldstekstil på 500 g, der har levet halvdelen af sin normale levetid på i vaskeriet. Kasseres tekstilet skal

---

¹³ Köcher, Christian; Sales Manager Nordic / Corporate Account Manager Nordic Textile Care, Ecolab. Personligt möte 2008.

der altså for at erstatte dette fremstilles 250 g bomuldstekstil. Til dette kræves lidt mere end 250 g bomuld, men for nemheds skyld regner vi med 250 g. Med en økonomisk allokering mellem fibre (85 %) og frø (15 %) vil det i bomuldsdyrkingen give anledning til følgende forbrug baseret på gennemsnitlig bomuldsproduktion (Frydendal, 2001):

- 1525 liter vand
- 2,5 g pesticider
- 74,5 g kunstgødning
- 5,5 MJ energi

Hertil kommer energi-, kemikalieforbrug med videre i produktionen af tekstiler (vævning, vådbehandling med videre).

Til sammenligning anvendes nogle få dråber pletfjerningsmiddel for at forbehandle en plet og dette taler klart til fordel for pletbehandlig frem for kassation.

Risikoen for at en vaskeriansat indtager pletfjernerkemien må antages at være meget lille i en professionel brugssituation, hvor indtag af levnedmidler altid holdes adskilt fra produktionen og kemikalieanvendning. I forhold til slutbrugerens eksponering, så er der tale om pletbehandlingsmidler, der bruges direkte på pletten før (om)vask, hvorfor pletfjerningsmidlet vil vaskes ud og reducere eksponeringen af slutbrugeren til et minimum og uden mulighed for et egentligt indtag.

Tabellen for klassifiseringstyper som ikke tillates for vaskekemikalier er opdateret i henhold til CLP-forordning 1272/2008. Videre er fareklassen «Aspirasjonsfare» H304 nå innkludert. Untatt er produkter der klassifiseringen skyldes innholdet av enzymer og produkter til flekkfjerning, som brukes direkte på flekken før vask.

Bakgrunden till krav O10

På vaskerierne håndteres langt størsteparten af kemien i automatiske doseringsanlæg, hvor der kun er en lille risiko for direkte kontakt med kemien. Men f.eks. ved flytning af sugelanser og lignende fra en tom kemikaliedunk til en fuld samt ved manuel dosering er der dog en større mulighed for eksponering. Vi stiller derfor krav til, at ingen af de indgående stoffer i vaskekemikalierne må være klassificeret kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske (CMR). Nordisk Miljømerking vil også unngå både produksjon og bruk av denne type stoffer generelt.

Sprayprodukter kan f.eks. være relevant i forbindelse med pletfjerningskemi, der bruges til at forbehandle pletter direkte på tekstilerne, kan blandt andet indeholde enzymer, der kan fremkalde allergi ved inhalering af støv og aerosoler. For at undgå eksponering for aerosoler, der kan være sensibiliserende ved indånding, kræver vi, at ingen af de indgående stoffer i sprayprodukter må være klassificeret sensibiliserende med farekode H334. Flekkfjerningsmidler på sprayflasker, kan altså ikke indeholde enzymer.

Titaniumdioxid; [i pulverform som innehåller 1 % eller mer partiklar med aerodynamisk diameter $\leq 10 \mu\text{m}$] klassificerades som Carc. 2 (misstänkt cancerframkallande vid inandning) enligt den 14:e ATP till CLP-förordningen.

Dessutom krävdes den obligatoriska varningstexten EUH212 på förpackningen av fasta blandningar som innehåller 1 % eller mer titandioxid. Den obligatoriska EUH212-märkningen gällde oavsett partikelstorlek, vilket innebar att partiklar med en aerodynamisk diameter $\leq 10 \mu\text{m}$ kunde frigöras från vilken fast blandning som helst som innehöll titandioxid vid användning. Dessa partiklar, som "kända att frigöras från ingående ämnen", räknas som ingående ämnen enligt Nordisk Miljömärknings definition (jfr. "Allmänna krav" i kriteriedokumentet). Följaktligen var all titandioxid i fasta blandningar (oavsett partikelstorlek) förbjuden. Det har funnits ett tidsbegränsat undantag från detta förbud, vilket löpte ut i mars 2025. I augusti 2025 fattade EU-domstolen ett slutgiltigt beslut om att ogiltigförklara klassificeringen Carc. 2, vilket innebär att titandioxid inte längre är förbjuden enligt detta krav.

Tabellen for klassifiseringstyper som ikke tillates for inngående stoffer i svanemerkede vaskekjemikalier er oppdatert i henhold til CLP-forordning 1272/2008. Ellers ingen endringer i forhold til generasjon 3.

Bakgrunden till krav O11

Foruden begrænsningen med CDV, så ønsker Nordisk Miljømerking yderligere at begrænse brugen af stoffer der er giftige for vandmiljøet og ikke nedbrydes let i vandmiljøet – altså stoffer med risikosætningerne H410, H411 og H412. Da stoffer med H410 er mere uønskede end stoffer med f.eks. H412, så er en faktor, der tager hensyn til dette, indlagt. H410-stoffer kan dog have en væsentlig højere giftighed end faktoren giver udtryk for, men det er yderst sjældent og næppe vil være gældende for de typiske stoffer, der anvendes på vaskerier i dag.

Enzymet protease (Subtilisin, EINECS 232-752-2, CAS 9014-01-1) har blitt omklassifisert som miljøfarlig med Akvatisk Kronisk 2 (H411) i henhold til nye klassifiseringsregler for langtids tester av kronisk miljøtoksisitet, selv om protease er lett nedbrytbar. Studier viser at mer enn 99,99 % av subtilisin blir deaktivert i rensanleggene eller i kloakksystemet på vei til rensing. Subtilisin er et effektivt enzym som anvendes først og fremst i tekstilvaskemidler og maskinoppvask (proff og konsument) for å bryte ned proteinbaserte flekker. Et unntak fra kravet om miljøfarlige stoffer er nødvendig for at produsentene skal kunne fortsette å produsere velfungerende tekstilvaskemidler. Protease kan kun tilsettes i mengder som ikke påvirker sluttproduktets klassifisering, dvs det medfører ikke at flere produkter klassifiseres som miljøfarlige.

Under revisionen undersöktes möjligheten att ta bort undantaget för tensider som är lätt nedbrytbara och anaerobt nedbrytbara och som är klassificerade med H412. Då kriterierna för Svanenmärkning av textiltvättmedel för professionellt bruk har samma undantag, kunde det inte tas bort i kriterierna för textilservice då de inte kan vara strängare.

I forbindelse med søknadsbehandling har Nordisk Miljømerking erfart at natriumhypokloritt, CAS-nr. 7681-52-9, klassifiseres ulikt av leverandørene etter den nye CLP-forordningen. Sikkerhetsdatablad fra ulike leverandører viser at noen leverandører klassifiserer natriumhypokloritt som H400 og H410, mens andre leverandører kun klassifiserer natriumhypokloritt som H400. Det ble derfor besluttet at natriumhypokloritt, CAS-nr 7681-52-9 og natrium

dichloroisocyanurate, dihydrat, CAS-nr 51580-86-0, som er klassifisert H410 er untatt fra kravet.

Som en följd av genomförandet av CLP har perättiksyra, CAS-nr. 79-21-0, fått den harmoniserade klassificeringen H400. Vissa leverantörer självklassificerar dessutom perättiksyra med H410. Perättiksyra är mycket reaktiv och tillåter blekning samt desinficering vid låga temperaturer. I de processer där perättiksyra används har professionella tvätterier möjlighet att tvätta vid lägre temperaturer och därmed minska energianvändningen. Perättiksyra undantas därför från kravet. Eftersom perättiksyra står i jämvikt med väteperoxid och ättiksyra undantas även väteperoxid från kravet. Väteperoxid används också ensamt som blekmedel.

Fra generasjon 3 til 4: Ingen endringer, kun oppdatering.

Bakgrunden till krav P5

Poäng ges till tvätterier som använder tvättkemikalier med lågt innehåll av miljöfarliga ämnen. Kravet är nytt i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O12

Den kritiske fortyndingsvolumen, CDV, beregnes for alle kemikalier, der kommer i kontakt med tekstilierne, hvilket f.eks. vil sig vaskemidler, blegemidler, stivelse, skyllemidler, imprægneringsmidler og pletfjerningsmidler. Den kritiske fortyndingsvolumen er en teoretisk værdi, der tager hensyn til de enkelte stoffers giftighed og nedbrydning i miljøet. Metoden er udviklet i samarbejde med EU-Ecolabel.

I generasjon 3 av kriteriedokument var CDV baseret på valget mellem enten CDVakut eller CDV kronisk. Brugen af kroniske toksicitetsdata foretrækkes generelt, da langsigtede toksicitetsdata vurderes at have højere kvalitet og at give en mere præcis/pålidelig vurdering af de mulige miljøpåvirkninger sammenlignet med akutte toksicitetsdata. CDV-værdierne er nå således baseret udelukkende på kroniske toksicitetsfaktorer.

På grund af stoffernes nedbrydning i vaskeprocessen regnes der efter særlige regler på tre stoffer; aktivt klor, hydrogenperoksid och pereddikesyre.

Aktivt klor som f.eks. natriumhypoklorit medtages ikke i beregningen af CDV. Stoffet kan godt nok danne problematiske halogenerede organiske forbindelser i processen, der udledes til spildevandet, men dette er ikke styrbart at tage med i beregningen og brugen af aktivt klor er netop af samme grund allerede begrænset specifikt i et andet krav i kriteriedokumentet.

Hydrogenperoksid (DK: brintoverilte) medtages ikke i beregningen af CDV, fordi det brytes umiddelbart ned og ikke vil utgjøre en reell fare for miljøet.

Pereddikesyre tages med i beregningen som eddikesyre, fordi stoffet raskt brytes ned til eddikesyre.

I likhet med andre kjemisk tekniske produktgrupper, brukes nå kun kroniske verdier ved beregning av CDV.

Nedenfor er en sammenstilling av CDV-grensene i kriterier for tekstilservice generation 3, grenseverdier for tekstilvaskemidler for profesjonell bruk (for vask ved begge alternative temperaturintervall). I tekstilvaskemidler for profesjonell bruk (TVMP) er grensene oppdelt i tre kategorier: vanskelig, middels og lett smusset. Dette er en noget mere forsimplet opdeling end i kriterierne for tekstilservice. I tekstilservice er det oppdelt i 13 ulike tekstilkategorier. For å kunne sammenligne grensene i tekstilservice og TVMP, er følgende forsimplede antagelse gjort.

Vanskelig smusset: Arbeidstøy industri, arbeidstøy institusjon, industrikluter og privat tøy.

Middels smusset: Restaurant, sykehus og mopper.

Lett smusset: Hotel, andre matter, tøyhånduksruller, annet.

Tabell 3 Grenseverdier CDV_{kronisk} – sammenstilling

Smussgrad	Tekstilservice generasjon 3	TVMP 30-40 °C	TVMP 40-60 °C
Vanskelig smusset	225 000 200 000 175 000	150 000	54 000
Middels smusset	125 000	100 000	35 000
Lett smusset	75 000	70 000	19 000

Ved en sammenligning skal man samtidig huske, at CDV-kravet til TVMP kun behøver at dekke selve basisvaskemidlet. Et vaskeri, som anvender et Svanemærket basismiddel i normal dosering kan altså alene med basisvaskemidlets bidrag ligge på et CDV nivå på op til 150 000. Hertil kommer bidrag fra vaskeforstærkere, pletfjerne, skyllemidler etc.

Et Svanemærket vaskeri må i alle tilfælde – uanset kundesammensætning kunne levere en tilfredsstillende kvalitet. Samtidig anvender mange ikke Svanemærkede vaskerier DADMAC, som er forbudt at bruke på Svanemærkede vaskerier (se mere i baggrunden til O17). DADMAC anvendes af ikke Svanemærkede vaskerier i sommersæsonen for at forhindre mögel/skimmel og dermed redusere omvasken. At det særligt er om sommeren skyldes den højere temperatur, der giver øget grobund for mikroorganismer når fugtige tekstiler venter på at blive vasket. Problemet er særligt stort i hotel/restaurantsektoren fordi højsæsonen om sommeren kan give længere opbevaringstider før vask.¹⁴ Selv et meget lille forbrug af DADMAC vil medføre meget høje CDV-værdier. De Svanemærkede vaskerier ligger således i forvejen langt under gennemsnittet på markedet.

Mot bakgrund av ovanstående och utifrån licensdata för samtliga Svanemärkta tvätterier har Nordisk Miljömärkning värderat att faktorvärdena kan skärpas enligt tabell 15.

¹⁴ Köcher, Christian; Sales Manager Nordic / Corporate Account Manager Nordic Textile Care, Ecolab. Telefonsamtal, september 2017.

Tabell 4 Skärpning av faktorvärden för CDV_{kronisk} per tekstilkategori

Textilkategorier	Underkategorier	F _{CDV_{kronisk}} [liter/kg*] Generation 3	F _{CDV_{kronisk}} [liter/kg*] Generation 4
1) Arbetskläder till industri/kök/slakteri/fiskeindustri och liknande, kökstextilier (torkdukar och handdukar)	Vita arbetskläder från t.ex. livsmedelsindustrin	225 000	180 000
	Kökstextilier och handdukar		
	Färgade arbetskläder och andra textilier		
	Arbetskläder från fiskeindustrin		
2) Arbetskläder till institution/handel/service, skor	Vitt	175 000	140 000
	Annat		
3) Hotell	Hotellinne	75 000	75 000
	Stuglogiinne		80 000
4) Restaurang	Vita dukar	125 000	100 000
	Vita servetter		
	Färgade dukar och andra textilier		
5) Sjukhus/vårdhem	Blodfläckade och nedsmittade textilier	125 000	100 000
	Andra textilier		
6) Täcken och kuddar		75 000	60 000
7) Moppar och rengöringsdukar		125 000	100 000
8) Offshore-mattor		125 000	100 000
9) Andra mattor		75 000	60 000
10) Tyghandduksrullar		75 000	60 000
11) Industritorkdukar		200 000	160 000
12) Kemtvätt		-	-
13) Privata kläder från hushåll/institutioner	Vitt	175 000	140 000
	Annat		
14) Övrigt		75 000	60 000

* Antal kg tvättgods i varje tekstilkategori baseras på angiven data i krav O2.

Det er ikke forventet større konsekvenser for CDV-verdiene ved bruk av DID-liste datert 2016.

Bakgrunden till krav P6

Kravet är skärpt med tio procentenheter per poängnivå. Den reella skärpningen är dock större då det obligatoriska kravet också är skärpt, se krav O12.

Bakgrunden till krav O13

Aktive klorforbindelser som f.eks. natrium hypochlorit har tidligere været anvendt i store mængder på mange vaskerier. I dag er forbruget reduceret, men Nordisk Miljømærkning kan se, at der stadig er mange vaskerier, der benytter klor i tilfælde, hvor det ikke er nødvendigt – eller bruger højere doser af klor end nødvendigt. Aktive klorforbindelser er i sig selv giftige for miljøet, men de er reaktive og nedbrydes således, men ved reaktionen med organiske stoffer kan der dannes klororganiske stoffer med uheldige miljøegenskaber. Brugen af klor kan på den anden side i visse tilfælde betyde, at mængden af tekstiler, der kasseres bliver reduceret. Det gælder f.eks. jordslåede tekstiler og en række andre svære pletter der kun er mulige at få rene i omvask med klor. Dette er afspejlet i vores grænseværdier for brugen af klor til de forskellige tekstilkategorier, der

yderligere er opdelt for at sikre, at grænseværdien så vidt muligt afspejler det reelle behov.

Nordisk Miljømerking har valgt at sætte grænserne til det totale forbrug af aktivt klor per kg vasket tekstil (eksklusiv omvask – bemærk dog at klor til omvask regnes med i den forbrugte mængde klor). Kravene er dog satt så vidt muligt, så det i praksis kun vil kunne anvendes der, hvor der virkelig er et reelt behov – altså i stærkt besmudset vask og i omvask.

Stramninger på klor kan give bagslag i forhold til øget kassation og dermed større miljøbelastning ved bomuldsdyrkning og fremstilling af nye tekstiler. Det er derfor ingen endringer i kravet fra generasjon 3 til 4.

Bakgrunden till krav P7

I henhold til lisensdata har der om lag 80 % av vaskeriene et klorforbruk på 2/3 av grenseverdien eller mindre. Dermed är det grunnlag for å skjerpe poengmulighet for klor. Poengkravet er skjerpet med 1/3, vilket gjør at ikke alle skal kunne score poeng. Det obligatoriske klorkravet, skjerpes ikke tilsvarende, da man på steder med fuktigere og varmere klima, lettere vil kunne få dannet mugg på tekstilene (jordslag). Hvis man vil unngå kassering av disse tekstilene er bruk av klor nødvendig.

Bakgrunden till krav O14

Fosfor (P) udledt til vandmiljøet bidrager til næringssaltbelastning, der kan resultere i algeopblomstringer og iltsvind. Når spildevandet ledes gennem rensningsanlæg fældes en del af fosforen i spildevandet, men noget slipper igennem og derfor stiller vi krav til reduceret brug af fosfor. Også i ressourcessammenhæng er fosfor noget, der fokuseres på i højere grad og fosfor betragtes som en knap ressource.

I samband med utvecklingen av kriteriegeneration 4 undersökte Nordisk Miljömärkning möjligheten att förbjuda fosfater. Det var dock inte möjligt eftersom fosfater tillåts i kriterierna för Svanenmärkning av textiltvättmedel för professionellt bruk. Kemikaliekraven för textilservice behöver vara harmoniserade med dessa. Kravet är därför detsamma som i generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O15

Nordisk Miljømerking begrænser kemikaliernes indhold af organiske stoffer, der ikke er anaerobt nedbrydelige for at sikre, at der ikke ledes flere stoffer ud i miljøet end nødvendigt, der ikke umiddelbart er anaerobt nedbrydelige. DID-listen bruger betegnelsen anNBO = Y for stoffer, der er anaerobt nedbrydelige.

Dataene som ble gjennomgått under evalueringen viste stor spredning for anNBO. I revisjonen forsökte Nordisk Miljømerking uten hell å finne en årsak. Uansett så kan kravnivået grovt sett ikke senkes, fordi det er på linje med kravnivået for teksilvaskemidler til profesjonell bruk: Lett smusset: 0,50 / Middels: 0,85 / Vanskelig: 1,50. Et vaskeri som kun bruker Svanemerkede vaskekjemikalier, må kunne oppfylle tilsvarende krav for vaskerier.

Faktorvärdena för hotell samt täcken och kuddar är höjda mot bakgrund av inkomna remissvar. I övrigt är kravet oförändrat i förhållande till generation 3.

Specialtvätten för industridukar utan avloppsvatten har försökt byta tvättmedel som används, men det har inte varit möjligt att ersätta det. Tvättmedlet som används på tvätten har innehåll av ytaktiva ämnen som inte är anaerobt nedbrytbara. Eftersom ingen användning av avloppsvatten och eftersom slamrester måste hanteras enligt gällande lagstiftning och myndighetsregler - är därför dessa typer av tvätterier undantagna från kravet.

Bakgrunden till O16

Aerob og anaerob bionedbrydelighed af tensider har været et standardkrav til tensider i Svanemærkede produkter. Siden 2005 har let nedbrydelighed af tensider været et juridisk krav for produkter, der sælges på det europæiske marked i henhold til Vaske- og rengøringsmiddelforordningen.

Det finns dock möjligheter till undantag från tvätt- och rengöringsförordningen för produkter till professionellt bruk. Denna möjlighet har än så länge bara använts en gång i EU, för en tensid som kan användas i CIP-produkter. Eftersom möjligheten finns, anser Nordisk Miljömärkning att är viktigt att ställa krav på att tensider (oavsett funktion) ska vara nedbrytbara under båda aeroba och anaeroba förhållanden.

Kravet förblir derfor uendret i forhold til generasjon 3.

Specialtvätt för industridukar utan avloppsvatten - se bakgrund till krav O15.

Bakgrunden till krav O17

Det finns flera problematiske substanser som är svære at utesluta gennem generelle krav på produktens kemi. Derfor har Nordisk Miljömärkning satt ihop en lista över ämnen som inte får ingå. Målet med listan är att förbjuda de ämnen som inte är uteslutna i andra krav men som är förknippade med miljö- och hälsorisker. Vissa ämnen är dock med för tydlighetens skull även om de förbjuds genom andra krav. Det finns även dubbelkrav i listan; exempelvis ingår vissa PBT ämnen i SVHC-ämnena

Alkylfenoletoksyler (APEO) og/eller alkylfenolderivater (APD) er en gruppe af tensider, der har vist hormonforstyrrende egenskaber. Stofferne er grundet lovgivningskrav udfaset af de fleste produkter, men vi har ind imellem oplevet dem i råvarer og derfor forbyder vi dem eksplicit i dette kriteriedokument.

LAS (lineære alkylbensen sulfonater) er en gruppe af tensider, der har en anaerob nedbrydelighed på 0 % og derfor uønskede. Stofferne er udelukket ved kravet til tensider, men for at gøre det tydeligt har vi valgt eksplicit at beskrive deres udelukkelse.

DADMAC (dialkyldimetylammoniumklorid) er en gruppe stoffer med meget høj økotoksicitet, hvorfor stoffet ofte bruges om sommeren på vaskerier i sidste skyl for at beskytte tekstilerne mod jordslåethed. Vi mener, at man med bedre produktionsplanlægning kan undvære brugen af denne type miljøskadelige stoffer.

Fluortensider og andra per- og polyfluorerede forbindelser (PFAS) udgør en gruppe stoffer, der har uheldige egenskaber. Vissa per- och polyfluorerade forbindelser kan nedbrydes til de meget stabile PFOS (perfluoroktansulfonat) og PFOA (perfluoroktansyre) og lignende stoffer. Disse stoffer er fundet overalt på

kloden, lige fra de store oceaner til arktiske egne. PFOS er blandt andet fundet i fugle og fisk samt i deres æg. Stofferne er väldigt persistente og optages let i kroppen. Stofferne i stofgruppen indvirker på de biologiske processer i kroppen og er mistænkt for både hormonforstyrrende, kræftfremkaldende og at ha have en negativ indvirkning på menneskets immunsystem. PFOA, APFO (Ammonium pentadecafluorooctanoate) og nogle fluorsyrer findes på Kandidatlisten på baggrund af, at de er reproduktionstoksiske samt PBT. Det finns nya forskningsresultat som visar att även kortare kedjor (2-6 kol) upptäcks i naturen.

De alternativ som finns till PFAS är i stort sett vaxbaserade. De har inte samma värmestabilitet som PFAS och kan inte återställa oljebeständigheten och skydda mot oleofila kemikalier. Då det inte finns några fullgoda alternativ tillgängliga på marknaden kan impregneringsmedel till textilier där det av yrkesmässiga skäl finns behov för re-impregnering undantas. PFOS och PFOA samt ämnen på kandidatlistan är dock förbjudna i alla tillämpningar. Ved bruk av PFAS-holdig impregneringsmiddel skal behovet begrunnes for hver type tekstil og tilhørende bruksområde. Dette gjøres ved første gangs bruk av det aktuelle impregneringsmiddel til et spesifikt bruk. Begrunnelsen skal være basert på kundens behov og kjemileverandørens bekreftelse på at alternative løsninger ikke finnes. Vaskeriet skal for tilsvarende bruk i etterkant, loggføre aktuelle kundeleveranser.

Borsyre og borater. Borater bruges i vaskemidler som blegemidler og flere af disse er er sammen med borsyre klassificeret som reproduktionsskadelige (EU, 2008).

Et av argumentene fra Nordisk Miljømerking for forbud mot optisk hvitt har tidligere vært at det ansees som unødvendig å bruke hos vaskeriene. I tillegg vet vi relativt lite om miljøegenskapene til optisk hvitt, annet enn at det ikke er nedbrytbart i slam (ikke anaerobt nedbrytbart). Nordisk Miljømerking har som en generell politikk at vi er «føre var» – det vil si vi vil unngå innholdsstoff som vi ikke kjenner det meste av miljøegenskapene til. Optisk hvit har derfor ikke vært tillatt for svanemerkede vaskerier. Med bakgrunn i høringskommentarene har vi nå sett på bruk av optisk hvitt på nytt. Noe av problematikken er at nye hvite tekstiler allerede er tilsatt optisk hvitt av produsenten, slik at de fremstår «skinnende hvite». Tekstiler som vaskes uten optisk hvitt vil etter en tid fremstå som grå, sammenlignet med nye, og kasseres derfor langt tidligere enn de ellers ville. Dette har vi skjønt spesielt er aktuelt for hoteller. Kassering av tekstiler på grunn av gråfarge medfører som nevnt en betydelig miljøbelastning (mer tekstilavfall, mer tekstilproduksjon). Dette må veies opp mot ulempene ved bruk av optisk hvitt. Det må også nevnes at optisk hvitt ikke forbys i miljømerkede tekstiler – hverken i kravene til Svanemerking eller EU Ecolabel. Vi er derfor kommet fram til at vi vil tillate optisk hvitt for vaskerier, med følgende sterke restriksjoner:

- I kravene til kjemikalier tillater vi en begrenset mengde stoff som ikke er anaerobt nedbrytbart. Dette vil begrense bruken av optisk hvitt (som ikke er anaerobt nedbrytbart), slik at det ikke benyttes mer enn høyst nødvendig.
- I tillegg til denne begrensningen vil vi på grunn av manglende kunnskap om egenskapene til optisk hvitt, sette ett ekstra dokumentasjonskrav. En egen deklarasjon må sendes til Nordisk Miljømerking fra produsenten av optisk hvitt. Følgende helse og miljø-egenskaper og klassifiseringer vi

forbyr eller sterkt begrenser ellers i kriteriene, tillates ikke for inngående stoff i optisk hvitt:

- CRM (se krav O10)
- Miljøfarlige stoff (se krav O11)
- Stoff som har blitt evaluert i EU å være PBT (persistente, bioakkumulerbare og toksiske stoffer) eller vPvB (veldig persistente og veldig bioakkumulerbare) (se krav O17)
- Stoff som anses å være potensielt hormonstyrrende (se krav O17)
- Stoff på kandidatlisten <http://echa.europa.eu/candidate-list-table> (se krav O17)

Parfyme kan inneholder stoffer med effekt på både miljø og sundhed. Samtidig kan bruk af parfume i vaskeprosessen medføre en ufrivillig eksponering af slut-brugerne af tekstilerne. I tillegg er parfyme unødvendig og bidrar ikke til bedre vaskeresultat. Derfor tillader vi ikke bruk af parfume i de produkter, der kommer i kontakt med tekstilerne.

Triclosan er et antibakterielt og desinfiserende stof, der bruges i mange forskellige produkter. Der er en bekymring for at brugen af antibakterielle og desinfiserende stoffer som triklosan kan bidrage til at øge bakteriers resistens (Miljøstatus i Norge, 2008A). Triclosan er bioakkumulerbart og klassifiseret miljøfarligt) og står på Miljødirektoratets Prioritetsliste – en liste over stoffer som myndighederne i Norge ønsker at redusere brugen af i væsentlig grad (Miljøstatus i Norge, 2008A) samt på Miljøstyrelsens 'Liste over uønskede stoffer' (Miljøstyrelsen, 2004). Der er studier, som viser, at triclosan nedbrydes til sundhedsskadelige dioksiner ved kontakt med sollys (Bakke, 2003). Triclosan er fundet en række forskjellige steder – f.eks. i kloakkslam og i afløbsvand fra rensningsanlæg (Dye et al, 2007), hvilket siger noget om, at brugen af triclosan medfører eksponering i miljøet.

EDTA er en kraftig kompleksdanner, som kan binde metalioner og derfor også er under mistanke for at kunne mobilisere tungmetaller i vandmiljøet. Dette er dog en egenskap, som branchen har sat spørsmålstegn ved (Cefic, 2003). EDTA er ikke let nedbrydeligt og EUs risikovurdering slår fast at med de forhold der er i kommunale rensningsanlæg vil EDTA slet ikke eller i meget ringe grad nedbrydes (Cefic, 2002). EDTA har været tilladt i de tidligere kriterier for professionelle tekstilvaskemidler (version 1.2) og vaskerier (version 1.4) i Norge og i andre områder, hvor der har været forbud mod bruk af fosfor. I dag finnes der dog mere miljøvenlige alternativer, der er nedbrydelige og som kan erstatte EDTA. Det gjelder f.eks. MGDA (metylglycindieddiksyre), hvorfor vi har valgt helt at forbyde brugen af EDTA.

PBT (Persistent, bioaccumulable and toxic) og vPvB (very persistent and very bioaccumulable) er organiske stoffer som er definert i Annex XIII i REACH (Directive 1907/2006/EC). Nordisk Miljømerking ønsker generelt ikke slike stoffer.

De fleste PBT/vPvB blir automatisk ekskludert fra tvättmedel på grunn av restriksjonene av miljøfarlige stoffer och inte nedbrytbara stoffer. Ettersom visse, fremfor alt vPvB, kanskje ikke blir utelukket i henhold til Ox, forbyr Nordisk Miljømerking disse.

Det står på kravet att ämnen som inte utretts ännu men som uppfyller kriterier för PBT och vPvB är också förbjudna. Förbudet gäller alltså även för PBT- och vPvB-ämnen på SIN-listan som inte än finns på SVHC-listan.

Hormonförstyrrende stoffer er stoffer, som kan påvirke hormonbalancen hos mennesker og dyr. Hormoner styrer en række processer i kroppen og er særlig vigtige for vækst og udvikling hos mennesker, dyr og planter. Ændringer i hormonbalancen kan få uønskede effekter og der er særlig fokus på hormoner, som kan påvirke kønsudviklingen og forplantningsevnen. Flere studier har vist effekter på dyr, hvori det antages, at dette skyldes påvirkning af hormonbalancen. Udslip til vandmiljøet er en af hovedkilderne til udslip og spredning af hormonforstyrrende stoffer. (Miljøstatus i Norge, 2008B) EU-Kommissionen arbejder med at udvikle kriterier til hormonstørende ämnen. Nordisk Miljömärkning följer denna utveckling och ändrar eventuellt kravet då EU kriterierna för att identifiera hormonstörande ämnena är offentliggjorda.

Stoffer på kandidatlisten og stoffer, der ventes at havne på kandidatlisten forventes ikke at anvendes i de produkter, som anvendes på Svanemærkede vaskerier i dag, da sådanne stoffer vil være udelukket af andre krav. Dog kan nogle stoffer blive bedømt individuelt og komme på listen selvom de ikke er CMR, PBT eller vPvB-stoffer og som måske endda heller ikke falder på Svanens forbud mod hormonforstyrrende stoffer. Selvom det er meget lidt sandsynligt, at det skulle ske – og at et sådan stof er relevant for vaskekemi, så har Nordisk Miljömærkning valgt at lave et eksplicit forbud, hvilket også vil sikre en harmonisering med tilsvarende krav i andre kriterier.

Halogenerede flammehæmmere omfatter mange miljø- og sundhedsskadelige stoffer, der er meget giftige for organismer i vand, kræftfremkaldende eller sundhedsskadelige på anden måde. Forbindelserne er svært nedbrydelige i miljøet, hvilket øger risikoen for skadelige effekter fra stofferne (Miljøvejledninger, 2008). Flammehæmmere kan forekomme på vaskerier idet flammehæmmer imprægnerede specialtekstiler ofte skal regenereres for at bevare sine flammehæmmende egenskaber, hvilket kan ske på vaskeriet (Glensvig et al., 2005).

Nanopartikler (fra nanomaterialer¹⁵) må ikke aktivt tilsættes, medmindre der foreligger dokumentation for, at de ikke vil medføre miljø- og sundhedsproblemer. Nanopartikler er for eksempel nanosølv, nanoguld og nanokobber. Nanometaller som nanosølv og nanokobber er under særlig bevågenhed, da de forefindes i mange produkter lige fra sokker til køleskabe for at opnå en antibakteriel virkning. Stoffer som nanosølv er af den amerikanske miljøstyrelse (EPA) anset som biocider. Der har specielt været bekymring for at udslip af nanosølv til afløbsvand og anden spredning, kan eliminere ønskede bakterier og forårsage resistens hos bakterier.

Kravet är skärpt beträffande undantaget för impregneringsmedel med PFAS och lättat med avseende på optiskt vitt i förhållande till generation 3 av kriterierna.

---

¹⁵ Definijonen av nanomaterialer følger EU kommisjonens definisjon av nanomaterialer fra 18 oktober 2011.

Bakgrunden till krav O18

En stor del af kemikalierne der bruges i branchen, kan miljømærkes i miljømærkesystemer i Norden (for eksempel Svanen, EU Ecolabel og Bra Miljöval). Andelen af miljømærkede tekstilvaskemidler til professionelle marked har i den senere tid steget. Desuden er kravene til ikke miljømærkede kemikalier forholdsvis begrænsede i forhold til de krav, der stilles til miljømærkede kemikalier, hvorfor det er vigtigt med en viss andel miljømærkede produkter.

Kravet er nemt at dokumentere, fordi man kan få lister fra sin kemikalieleverandør over hvilke kemikalier, der er miljømærket og i hvilke mængder, de er indkøbt.

Det innføres nå et obligatorisk krav om andel miljømerket tekstilvaskemiddel for profesjonell bruk. Dette er på linje med krav i andre kriterier for tjenester som for eksempel Svanemerking av rengjøringstjenester. Kravnivået er imidlertid satt relativt lavt. Dette fordi det er en del produkter som ansees nødvendige for enkelte vaskerier, som ikke kan miljømerkes (for eksempel pereddiksyrebaserte produkter).

Kravet är nytt i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Specialtvätt för industridukar utan avloppsvatten - se bakgrund till krav O15.

Bakgrunden till krav P8

En stor del af kemikalierne der bruges i branchen, kan miljømærkes i miljømærkesystemer i Norden (for eksempel Svanen, EU Ecolabel og Bra Miljöval). Andelen af miljømærkede tekstilvaskemidler til professionelle marked har i den senere tid steget. Desuden er kravene til ikke miljømærkede kemikalier forholdsvis begrænsede i forhold til de krav, der stilles til miljømærkede kemikalier, hvorfor det er vigtigt med en viss andel miljømærkede produkter.

Kravet er nemt at dokumentere, fordi man kan få lister fra sin kemikalieleverandør over hvilke kemikalier, der er miljømærket og i hvilke mængder, de er indkøbt.

Kravet är skärpt i förhållande till generation 3 av kriterierna såtillvida att färre poäng delas ut per poängnivå.

7.5 Transport

Bakgrunden till krav O19 och O20

Distributionen mellem vaskeri og kunde har en mindre miljømæssig betydning end mange tror. En livscyklusvurdering på håndklæderuller (Schmidt, 2000) viser f.eks. at energiforbruget til distributionen kun udgør 5 % mens energiforbruget på vaskeriet udgør 80 % af det samlede energiforbrug i livscyklus (Frydendal, Schmidt & Zeuthen, 2000). Det skyldes blandt andet at kapaciteten på bilerne typisk udnyttes ganske godt fordi bilerne aldrig kører tomme da de tager snavsede tekstiler med sig retur. Transport har dog en vis betydning, der ikke bliver mindre når vaskerierne bliver mere specialiserede og dermed kommer til at ligge længere fra kunden. Erfaringerne i Danmark med specialisering har dog vist, at de miljømæssige besparelser, der kan opnås på vaskerierne ved specialisering langt overstiger den øgede miljøbelastning det medfører at skulle transportere tekstilerne længere mellem kunde og vaskeri. Tilsvarende

specialisering sker i øgende grad i bl.a. Norge, der f.eks. vask til sygehuse (med krav om høj vasketemperatur) forsvare transport over større afstande.

Selvom transporten ikke udgør den største miljøbelastning, så er den styrbar og meget synlig for vaskeriet kunder. Samtidig udgør transport generelt et stigende problem for samfundets miljø- og sundhedspåvirkning. Ydermere kan transport i visse tilfælde – f.eks. for måtteservice udgøre en mere betydelig del af miljøbelastningen på grund af et lavere energiforbrug på vaskeriet og en større grad af distribution til små kunder. Nordisk Miljømærkning har derfor valgt at stille en række krav til distributionen mellem vaskeri og kunde selvom dette ikke er hovedfokus i kriterierne.

I henhold til Green (2000) har flere vaskerier udliciteret distributionen til eksterne transportører, hvorfor der er taget højde for dette ved fastsættelsen af kraven.

Et af disse krav er, at alle chauffører (både interne og eksterne, der kører for licenshaveren) skal have gennemført kursus i miljørigtig kørsel i regi af en kompetent kursholder (ekstern eller intern). Ved nyansættelser skal chaufføren dog blot inden 12 måneder have gennemført et sådan kursus. Å kjøre miljørigtig vil vanligvis kunne spare 16–20 % drivstoff og tilsvarende utslipp av CO₂. Enkelte har etter kurs i ”Økokjøring” spart opp til 30 %.¹⁶

Teknologien i køretøjerne udvikler sig løbende og motorerne bliver mere effektive og mindre forurenende som det fremgår af de skærpede emissionskrav, der er til køretøjer som eksemplificeret neden for med de såkaldte Euronormer for diesellastbiler.

Tabell 5 Utslippskrav for typegodkjenning av motorer til tunge kjøretøy i g/kWh (DieselNet, 2017)

Direktiv (registreringsår)	NOx	PM	HC	CO	CO ₂
Euro I (1994-1996)	8,0	0,36/0,61	1,1	4,5	Ingen
Euro II (1997-2000)	7,0	0,15/0,25	1,1	4,0	Ingen
Euro III (2001-2006)	5,0	0,1	0,66	2,1	Ingen
Euro IV (2007-2008)	3,5	0,02	0,46	1,5	Ingen
Euro V (2009 -2014)	2,0	0,02	0,46	1,5	Ingen
Euro VI (2013/14-)	0,4	0,01	0,13	1,5	Ingen

Ved nyindkøb af biler og/eller tegning af leasingaftaler (både internt og hos ekstern transportør) stiller Nordisk Miljømærkning krav til, at køretøjerne, der benyttes til tekstildistribution, mindst opfylder den senest gældende Euronorm /Euro klasse. Det vil fra januar 2013 betyde Euro VI for lastbiler og EURO 5b for varebiler og personbiler (DieselNet, 2017). Da nye biler skal leve op til EU's senest gældende klasse/norm, betyder det i praksis, at kravet er overholdt så længe, der indkøbes nye biler.

For at sikre, at de Svanemærkede virksomheder har en moderne bilpark med lav grad af forurening, så er køretøjer, der er mere end 10 år gamle ikke tilladt –

¹⁶ Schjerpen, Mary; NAF (Norsk automobil forbund), telefonsamtale september 2016 .

med mindre, at det kan dokumenteres at de efterlever senst gældende Euronorm. Altså poulært sagt, at de ikke forurener mere end et tilsvarende nyt køretøj.

I generation 4 ønsker Nordisk Miljömärkning at tydeliggøre, at kravene til transport gælder uanset om der er tale om egne chauffører/kørertøjer – eller ydelsen indkøbes eksternt. For vaskeriet er det dog ikke muligt i praksis at stille nye krav til sine underleverandører i eksisterende båndlagte kontrakter. Derfor gælder kravene til eksterne fra og med der tegnes nye kontrakter med eksterne leverandører.

Bakgrunden till krav P9

Poengkrav for bruk av Svanemerket drivstoff fremmer drivstoff med høyt innhold av og strenge krav til fornybare råvarer, samt reduserte klimautslipp.

Elbiler har fordele som f.eks. at udledning af sundhedsskadelige stoffer ikke sker i gadeniveau, hvorfor eksponering for skadelige stoffer vil være markant mindre end for de traditionelle transportformer. Nordisk Miljömärkning ønsker derfor at præmiere brug af elbiler.

Vätgas premieras inte i kravet eftersom energiförbrukningen för vätagasproduktion generellt är hög. Nordisk Miljömärkning anser att det från miljösynpunkt är bättre att använda el från exempelvis sol, vind eller värmeenergi till elbilar, istället för att omvandla den till vätagas med ytterligare elförbrukning. Eftersom EU RED tillåter användning av nationella elfaktorer, är styrbarheten låg för att välja de mest energieffektiva vätagasprodukterna.

Kravet är uppdaterat med avseende på elbilar i förhållande till generation 3 av kriterierna.

7.6 Textilier och mattor

Bakgrunden till krav O21

Industrielle vaskerier tilbyder som oftest deres kunder leje af tekstiler, hvilket vil sige, at det er vaskeriet, der indkøber og ejer en stor del af de tekstiler, der håndteres på vaskeriet og bruges hos kunderne. I og med at en stor del af tekstilproduktionen sker i fjernøsten, så har arbejdstagerforhold og lignende etiske aspekter stor betydning. Nordisk Miljömärkning har derfor valgt at stille en række krav til vaskeriernes indkøb af tekstiler. Fokus er udelukkende på de tekstiler vaskeriet selv ejer, da det ikke er styrbart at stille krav til de tekstiler som vaskeriets kunder køber.

Kravet vedrører virksomhedens indkøbspolitik ved indkøb af tekstiler. Her vil Nordisk Miljömärkning gerne være med til at reducere risikoen for, at arbejdere i tekstilindustrien især i tredje verdenslande har urimelige forhold. Derfor kræver Nordisk Miljömärkning af virksomheden, at de skal have en Code of conduct i relation til indkøb af tekstiler. Virksomhedens Code of conduct skal stille krav til leverandøren af tekstiler samt til tekstilproducenten om, at de 10 principper i FN's Global Compact skal respekteres og efterleves. Alternativt skal den basere sig på arbejdsforhold, som som är forenelige med ILO:s otte kernekonventioner.

De 10 principper i FN's Global Compact omfatter:

Menneskerettigheder

- Virksomheden bør støtte og respektere beskyttelsen af internationalt erklærede menneskerettigheder; og
- Sikre, at den ikke medvirker til krænkelse af menneskerettighederne

Arbejdstagerrettigheder

- Virksomheden bør opretholde foreningsfriheden og effektivt anerkende retten til kollektiv forhandling;
- Støtte udryddelsen af alle former for tvangsarbejde; og
- Støtte effektiv afskaffelse af børnearbejde; og
- Afskaffe diskrimination i relation til arbejds- og ansættelsesforhold.

Miljø

- Virksomheden bør støtte en forsigtighedstilgang til miljømæssige udfordringer;
- Tage initiativ til at fremme større miljømæssig ansvarlighed; og
- Opfordre til udvikling og spredning af miljøvenlige teknologier.

Anti-korruption

- Virksomheder bør modarbejde alle former for korruption, herunder afpresning og bestikkelse.¹⁷

ILO:s otte kernekonventioner omfatter:

- Forbud mod børnearbejde (konvention 138 og 182)
- Organisationsfrihed (konvention 87 og 98)
- Forbud mod diskriminering (konvention 100 og 111)
- Forbud mod tvangsarbejde (29 og 105)¹⁸

Tekstilindustrien udgøres ofte af et komplekst netværk af forskellige aktører. Dette medfører desværre, at styrbarheden i forhold til efterlevelse i dette tilfælde ikke er høj. Det er dog muligt at kræve en seriøs indsats fra licenshaverne – og kravet sender et klart signal om, hvad retning, Nordisk Miljømærkning ønsker at man skal gå.

For mere information om Nordisk Miljømærknings holdninger i forhold til etiske forhold i tekstilproduktion henvises til den seneste baggrundsrapport for Svane-mærkning af tekstiler, skind og læder.

Kravet är oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O22

Dette krav vedrører tekstilernes miljø- og sundhedsegenskaber. Det er stor forskel på tilgængeligheden af miljømærkede og sundhedsmærkede produkter på markedet inden for forskellige tekstilkategorier. Derfor relaterer kravet til nyindkøb af arbejdstøj og fladtøj, der skal rulles, idet andelen af produkter på markedet, der kan dokumentere, at de lever op til miljømærkekriterierne eller

¹⁷ <http://www.unglobalcompact.org/>

¹⁸ <http://www.uniontounion.org/ilo>

Oeko-Tex Standard 100 er noget højere. Men for at give fordel ved at købe miljø- og sundhedsvenlige tekstiler – også på andre områder, kan alle indkøb, der lever op til standarderne tælles med i beregningen. Miljømærkekriterierne er livscyklusbaserede og indeholder derudover samme type af sundheds- og kvalitetskrav til slutproduktet som Oeko-Tex Standard 100, hvorfor et miljømærke er mere ”værdifuldt” end Oeko-Tex Standard 100 og derfor skal vægtes højere. Faktorn 5 är en subjektivt definerad faktor.

Med miljömärkta textilier menas Svanen, EU Ecolabel, Bra Miljöval (om de har både Klass 1 och 2) och GOTS. Utbudet av miljömärkta textilier har ökat under de senaste åren, se bakgrunden till krav P9 där verksamheter med en hög andel av inköpta miljömärkta textilier kan uppnå poäng.

Da indkøbsdata typisk findes i virksomhedernes økonomisystemer og ikke altid er angivet med vægt, så kan beregningen efter eget valg enten gennemføres baseret på vægt eller økonomisk indkøbsvolumen. For tekstilservicevirksomheder med fælles indkøbsafdeling kan kravet til tekstilindkøb dokumenteres på virksomhedsniveau.

Kravet är skärpt från 75 % till 85 % jämfört med generation 3 av kriterierna. Licensdata från generation 3 av kriterierna visar att de Svanenmärkta tvätterierna i genomsnitt uppnår 98 %. Den höga siffran förklaras delvis av att ett fåtal tvätterier har en hög andel miljömärkta textilier. Då miljömärkta textilier viktas med faktor 5 (i generation 3 av kriterierna var faktorn 3) kan resultatet bli större än 100 %. Utifrån licensdata innebär skärpningen att cirka 30 % av tvätterierna behöver förbättra sig för att fortsatt uppfylla kravet.

Tvätterier köper vanligen in tusentals olika produkter årligen och kravet har varit tidskrävande att dokumentera och licensiera i tidigare generationer av kriterierna. I denna generation är dokumentationskravet därför förenklat. Istället för att tvätteriet ska samla in och skicka in certifikat på samtliga artiklar kan det basera sin beräkning på uppgifter från sina leverantörer. Nordisk Miljömärkning utför sedan stickprovskontroller på utvalda produkter hos utvalda leverantörer.

Bakgrunden till krav P10

Antalet licenser inom Svanenmärkning av textilier har ökat under de senaste åren, framför allt norska licenser för flatgoods. I maj 2017 fanns 22 Svanenlicenser med 1059 handelsnamn. Motsvarande siffra för EU Ecolabel var 17 licenser med 271 handelsnamn. Även antalet anläggningar som är certifierade enligt GOTS har ökat betydligt under de senaste åren; från 3 814 anläggningar 2015 till 4 642 anläggningar 2016 (GOTS, 2017). Textilservice beskrivs som en betydelsefull aktör för att stimulera miljömärkning av textilier. Det är därför av yttersta vikt att kriterierna för textilservice fortsatt premierar inköp av miljömärkta textilier.

De fyra första poängnivåerna är skärpta med 5-10 procentenheter vardera i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O23

Ftalater är en grupp ämnen som kan användas för att göra plaster och gummi mjuka och smidiga. Eftersom de inte är kemiskt bundna i plasten kan de läcka ut

till omgivningen och tas upp av kroppen. Några ftalater kan vi få i oss genom direktkontakt och andra indirekt exempelvis genom maten.

Mange phtalatforbindelser har uønskede sundheds- og miljøeffekter. En del phtalater findes på EU's prioriterede liste over stoffer, der skal undersøges nærmere for hormonforstyrrende effekt – og en del har allerede fået konstateret hormonforstyrrende effekter. Phtalater har også meget stor bevågenhed i medierne, og kan derfor af mange grunde være uønskede i miljømærkede produkter. Fem phtalater: diethylhexylphtalat (DEHP), dibutylphtalat (DBP), benzylbutylphtalat (BBP), dimethoxyethylphtalat (DMEP) og diisobutylphtalat (DIBP) har problematiske egenskaber i henhold til Listen over harmoniserede klassificeringer (CLP-listen). Derudover er DEHP, DBP og BBP på EU's prioriteringsliste over stoffer, der skal yderligere undersøges for hormonforstyrrende egenskaber. (LOUS, 2009)

Nogle phtalatforbindelser findes også på Kandidatlisten. Det drejer sig om: DEHP (bis-(2-ethylhexyl)phtalat), DBP (dibutylphtalat), BBP (benzylbutylphtalat), DiBP (diisobutylphtalat), DPP (dipentylphtalat), PiPP (penta-isopentylphtalat), DiPP (diisopentylphtalat), N-pentyl-isopentyl phtalat samt bis(2-methoxyethyl)phtalat. Alle findes der på baggrund af klassificering som reproduktionstoksiske.

Di-isononylftalat (DiNP) är en vanlig ersättare till DEHP och det finns studier som visar att även DiNP kan störa könsutvecklingen hos pojkar (Karlstads Universitet, 2014).

De mattor som används inom textilservice är standardmattor och kundunika mattor (s.k. logomattor) med tryck. Båda typerna består vanligen av en baksida av nitrilgummi och en textildel av antingen bomullsgarn och/eller syntetgarn (polyamid eller polyester). Till nitrilgummi tillsätts vanligen mjukgörare (Tranquilli, 2016). Nordisk Miljömärkning har varit i kontakt med de världsledande producenterna av mattor under revisionen. Det har visat sig att vissa använder ftalater som mjukgörare i mattans baksida av gummi medan andra inte gör det. Det finns alltså både relevans och potential för kravet. Beträffande styrbarheten visar samtal med inköpare att nyinköp av kundunika mattor sker löpande medan nyinköp av standardmattor vanligen sker inför en högsäsong.

Kravet är nytt i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O24 och P11

Enligt licensdata från generation 3 av kriterierna kasserade de Svanenmärkta tvätterierna tillsammans cirka 7 500 ton textilier under 2015. Det motsvarar i genomsnitt cirka 0,5 % av tvättmängden på årsbasis. Med kassation menas i detta sammanhang att textilier tas ur produktion. Kassation kan delas upp i följande tre kategorier beroende på orsaken bakom.

1. Kassation som följer af tekstilkvalitet, slitage i vaskeprocessen og slitage ved anvendelse af tekstilerne.
2. Kassation som en konsekvens af uforsigtig/fejlagtig håndtering af tekstilerne – alternativt slitage som følger af, at tekstilerne har været anvendt til noget andet, end de var beregnet til.

3. Kassation på grund af kundeophør eller ændring i model (typisk ved nykontraktperiode, hvor et nyt sortiment ønskes)¹⁹.
4. Svinn (tekstiler som blir borte hos kundene).

Tillverkning av textilier inklusive råvaruproduktion utgör en väsentlig miljöpåverkan, vilket innebär att en insats i förhållande till textilier och kassation kan ge positiva miljöeffekter. Produktionskedjan för textilier är ofta komplicerad, vilket innebär att det är svårt att veta hur stor miljöpåverkan det faktiskt handlar om. En beräkning av koldioxidfootavtrycket för textilservice visar dock att fördelningen av utsläpp av växthusgaser mellan textilproduktion, transport och användning är 52 %, 5 % respektive 45 % (Grüttner, 2015). Det visar hur en förlängd livslängd hos textilier reducerar den relativa miljöpåverkan från textilproduktion.

Tvätterierna har själva fokus på att minska kassationen bland annat eftersom inköp av nya textilier är kostsamma. Vad Nordisk Miljömärkning kan bidra med genom krav på kassation är att främja återanvändning/återvinning – att fibrerna kommer i bruk igen.

Den europeiska branschföreningen för textilservice, ETSA, har låtit undersöka vad som händer med kasserade textilier. Deras medlemmar fick redovisa mängden kasserade textilier utifrån hur de kasseras, se kategorierna nedan.

- Direkt återanvändning
- Materialåtervinning
- Förbränning med energiåtervinning
- Deponi
- Annat (svinn etc.)

Undersökningen gav svar på vad som hände med cirka 4 500 ton kasserade textilier uppdelade på arbetskläder, linne och mattor/moppar.

Figur 3 Hur arbetskläder, linne och mattor/moppar kasseras (Grüttner och Lilholt Sørensen, 2016)

¹⁹ Jordal Dujardin, Nynne; Miljøchef De Forenede Dampvaskerier A/S. Mailkontakt den 10 januari 2018.

Grüttner & Sørensen (2016) har gjort följande konklusioner från undersökningen:

- Majoriteten av kasserade arbetskläder går till energiåtervinning genom förbränning (48 %). En mindre andel återanvänds eller återvinns (5 % respektive 27 %).
- Beträffande linne går majoriteten till direkt återanvändning eller återvinning (69 % respektive 19 %).
- När det gäller mattor går den största andelen till förbränning (70 %), medan endast en liten andel återanvänds (2 %) eller återvinns (13 %).

Enligt Thomas Hahn, forskare vid Stockholm Resilience Centre, kan rapportering till exempelvis ett miljömärkningsorgan hjälpa företag att synliggöra sina flöden²⁰. Krav O23 innehåller inget gränsvärde utan är ett så kallat informationskrav enligt Thomas Hahns modell om synliggörande av flöden. I generation 3 av kriterierna behövde tvätteriet endast rapportera vikten av den samlade mängden kasserade textilier. I den här kriteriegenerationen måste tvätteriet rapportera antalet kasserade kg utifrån hur kassationen går till. Därtill omfattas mattor av kravet.

Under revisionen har Nordisk Miljömärkning fått ta del av många goda initiativ hos licensinnehavare för att förlänga textiliers livslängd. Alltifrån att sätta chip i moppar och arbetskläder för att kunna fakturera kunden för svinn, sälja/skänka textilier till företag som syr klänningar, påsar osv. till att reparera textilier och mattor på plats. För att stimulera aktiviteter som förlänger textiliers livslängd har Nordisk Miljömärkning infört ett poängkrav som ger poäng till initiativ enligt de tre första stegen i EU:s avfallshierarki, se nedan.

1. Förebyggande
2. Återanvändning
3. Materialåtervinning
4. Annan återvinning, till exempel energiåtervinning
5. Bortskaffande

Prioriteringsordningen i avfallshierarkin innebär att avfall helst ska förebyggas, i andra hand återanvändas, i tredje hand materialåtervinnas och så vidare. Ordningen gäller under förutsättning att det är miljömässigt motiverat och ekonomiskt rimligt.

För att vara vägledande men inte helt styrande innehåller kravet förslag på förebyggande åtgärder som ger poäng. Nordisk Miljömärkning gör en samlad värdering av samtliga förebyggande åtgärder och delar därefter ut upp till 3 poäng. Kravet är nytt för den här kriteriegenerationen.

---

²⁰ Hahn, Thomas; Forskare vid Stockholm Resilience Centre. Miljömärkning Sverige AB:s kontor, föreläsning den 9 maj 2016.

7.7 Utsläpp och plastavfall

Bakgrunden till krav O25

Krav til utslipp fra kommune/myndigheter

I alle de nordiske land stilles det krav fra kommune/myndigheter til utslipp. Men kravene kan variere i stor grad, avhengig av kommune og regional myndighet, produksjonsmengde, utslippsmengde, hva som vaskes og resepiet. Kravene kan være satt i forhold til pH, BOD/COD, temperatur, olje, nitrogen, fosfor med mer. Noe som er en utfordring for vaskeriene er at disse kravene settes i forhold til konsentrasjon (mg/l) – i stedet for totalutslipp. Dette kan straffe vaskerier som følger Svanens krav om lavt vannforbruk (og dermed høyere konsentrasjon pr liter avløpsvann) og energiforbruk.

Behandling av avløpsvann

Dette varierer avhengig av krav som stilles og produksjon. De aller fleste er koblet til kommunale renseanlegg, og enkelte sender vannet rett dit uten videre forbehandling. Noen har kun filtrering av grove partikler, mens nyere anlegg har utjevningstanker for å avgi mer homogent vann til avløpsnett. Ved krav til pH kan syre tilsettes om behov.

Kan Nordisk Miljømerking stille krav til behandling av avløpsvann?

Det er lite som tyder på at kommunale renseanlegg ikke er i stand til å håndtere avløpsvannet fra vaskeriene på en slik måte at man overholder krav som settes til utslipp fra renseanleggene. Interne renseanlegg antas å koste 5–10 millioner kroner. Det vil være vanskelig å stille generelle Svanekrav på grunn av sterk variasjon av lokale krav, samt variasjon av produksjonstyper og mengder.

Kravet är därför oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

Bakgrunden till krav P12

Problemene omkring utslipp av syntetisk materiale/mikroplast ved vask av tesktiler er påpekt gjennom flere prosjekter (Booth, 2016; Lassen, 2015 & Vermaire, 2017). Forskere är dock oeniga om hur stor andel av den mikroplast som frigörs vid tvätt av syntetiska textilier som fastnar i de kommunala reningsverken (Bredsdorff, 2017). Med utgångspunkt i försiktighetsprincippet er det viktig allerede nå å bevisstgjøre og motivere vaskerier, tekstilleverandører og tekstilprodusenter til å ha en offensiv holdning til dette. Nordisk Miljømerking følger derfor anbefalningene fra det EU-støttede prosjektet Mermaids i forhold til hva som bør vurderes ved produksjon av tekstiler, for å minimere utslipp av mikroplast under vask (se bilag 7).

Ifølge det EU-baserte prosjektet Mermaids er det de syntetiske materialene akryl, nylon og polyester som er de største bidragsyterne til mikroplast. Hver gang en polyester fleece jakke vaskes frigjør ca 1 000 000 fibre, et akryl skjerf 300 000 og et par nylon sokker 136 000. Mermaids har identifisert forskjellige kritiske parameter som har stor innvirkning på frigjøringen av mikrofiberplast under vaskeprosessen. Det visar att hur ett garn är designat har stor inverkan på sönderdelning/nedbrytning av garnet till mindre mikro- och nanopartiklar. Garntillverkare och textilproducenter kan använda dessa parametrar i sin design för att skapa garn och textilier som släpper ut mindre mikrofiber under tvättprocessen. Tvätt innan försäljning verkar också lovande. Mermaids forskning visar att betydligt fler mikrofiber frisätts under den första tvätten. Ett

möjligt alternativ är därför att utföra en första kontrollerad tvätt av tyger (fånga mikrofibrerna som släpps ut under den första tvätten) innan de säljs.

Det er viktig at syntetisk tekstilrester/mikroplast ikke bare fjernes fra vannet, men heller ikke havner i slammet hos kommunale renseanlegg. Dette fordi dette slammet gjerne brukes til jordforbedringsmiddel. Forskning tyder på at det jord som tilføres slam fra renseanlegg, kan ha opp til 15 ganger flere mikroplastpartikler enn ubehandlet jord (Bredsdorff, 2017). Det finnes teknologi for å rense utløpsvannet fra vaskemaskiner for tekstilfibre før det havner i avløpet (Hildonen, 2016). Foruten om informasjon om tekstilproduksjon, premieres også vaskerier for begrenning av utslipp av syntetisk materiale/mikroplast i avløpsvannet, ved hjelp av rensing.

Det finns ännu ingen vedertagen definition av mikroplast i forskningslitteraturen. Nordisk Miljömärkning har valt att använda samma definition av mikroplast som EU Ecolabel.

Nordisk Miljömärkning ser ytterligare på hur utsläpp av mikroplaster kan minskas i revideringen av kriterierna för Svanenmärkning av textilier, skinn och läder.

Kravet är nytt för generation 4 av kriterierna.

Bakgrunden till krav O26

För att motivera till reduktion av plastemballage och för att säkerställa materialåtervinning ska tvätteriet erbjuda kunderna att ta med sig plastavfall i retur och säkerställa att det skickas till materialåtervinning. Kravet är oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

7.8 Kvalitetskontroll av tvätterier

Bakgrunden till krav O27

For at sikre en rimelig kvalitet og et fornuftigt arbejdsmiljø, der ligger ud over kraven til kemikalier på vaskeriet, skal de som minimum leve op til brancheforeningens kvalitets- og arbejdsmiljøkrav. For ikke at gøre Svanen eksklusiv til medlemmer af de nationale brancheforeninger, så accepterer Nordisk Miljømærkning alternativt efterlevelse af den tyske standard RAL GZ-992 (Professional Linen Care – Quality Assurance) og en kombination af certificeret ISO 9001 (Kvalitetsledning) og EN 14065 (Vaskeribehandlede tekstiler – Kontrolsystemer for biokontamination), hvilket vi har valgt også at acceptere på lige fod, hvis der samtidig i ledelsessystemet er opsat konkrete mål for både bakteriologisk og visuel renhed.

Island saknar nationell tvätteriororganisation och kvalitetskontroll. Isländska tvätterier kan därför låta något av de andra nordiska ländernas kontrollorgan utföra kontrollen.

Kravet är oförändrat i förhållande till generation 3 av kriterierna.

7.9 Arbetsförhållanden

Bakgrunden till krav O28 och O29

I bransjer med små marginer, begränsade krav till utbildning och relativt lav lön är det viktig å sikre at både bedriftene og de ansatte henholdsvis konkurrerer og

arbeider under like rammer. Det er derfor ført inn krav til arbeidsforhold for både egne og eksternt ansatte.

I store deler av den nordiske vaskeribransjen ser det ut for å være ordnede forhold. Bransjen er regulert både via forskrifter og tariffavtaler. Også bruk av vikarer er på papiret regulert, også hvis det ikke foreligger en overenskomst. I Norge må bemanningsforetak som brukes være på en godkjentliste i regi av Arbeidstilsynet. I Danmark reguleres bruk av vikarer gjennom en egen vikarlov. Når det er sagt, påpeker den norske fagforeningen Industri Energi at det tross bedring de senere årene, fremdeles benyttes altfor mye innleid arbeidskraft. Eksempel fra Økokrim (norsk politis etterforskning av økonomisk kriminalitet) viser vaskeri som har leid inn hele arbeidsstokken, og spart 5-6 millioner kr/år. Fagforeningen ser svært positivt på en satsning fra Nordisk Miljømerking på ordnede arbeidsvilkår. Det vil:

- renske ut useriøse aktører fra markedet
- motvirke kriminelle forhold
- være en fordel for merkevaren Svanemerket, ved at man sikrer forbindelse med seriøse aktører²¹

Dette støttes for øvrig også av en serie avisartikler i Dagsavisen (Fladberg, K, L., 2016, Fyen, S., 2016 och Fyen, S., 2016).

Det er også viktig å følge med i arbeidsmarkedets utvikling – for eksempel bruken av «enterprice» (leie av firmaer som har ansvaret for deler av driften) understrekes det fra den danske fagforeningen 3F. Men alt i alt påpekes det at arbeidsvilkårene på danske vaskerier er gode.²²

I ny rapport fra EU konkluderes det med at Norge og mange andre land innenfor EU-området, har omfattende problemer med bruk av blant annet innleie og underleverandører. EU-organet Eurofound baserer den nye rapporten på innspill fra forskere i EUs medlemsland, i tillegg til Norge. Av rapporten fremgår det at ulovlig innleie av arbeidskraft og bruk underleverandører fremdeles er et omfattende problemområde, til tross for flere ulike initiativer for å begrense dette (Eurofound, 2016).

Konsekvensene av dette innebærer ofte sosial dumping og konkurransevridning grunnet dårligere lønns- og arbeidsvilkår for arbeidstakere hos underleverandører og fra bemanningselskap, sammenlignet med for eksempel lokale norske arbeidstakere.

I rapporten har man vurdert ulike sider ved arbeidsmarkedet hvor det er særlig risiko for lovbrudd og sosial dumping, blant annet:

- Underleverandører
- Selvstendig næringsdrivende
- Bemanningsbyrå
- Midlertidig arbeidskraft
- ”Fiktiv utstasjonering”

²¹ Dyrkorn, Charlotte; forbundssekretær, Industri Energi. Mailkontakt den 17 juni 2016.

²² Petersen, Tine; forhandlingssekretær 3F Transportgruppen. Telefonsamtal den 17 juni 2016.

Kraven är nya för generation 4 av kriterierna.

7.10 Miljöledning inklusive myndighetskrav

7.11 Poängsammanställning

Bakgrunden till krav O38

For at sikre størst mulig potentiale for produktudvikling og innovationer og derved brugbarhed af kriterierne samtidig med en samlet lav miljøbelastning, er der lavet et pointsystem. Det betyder, at hvis et vaskeri ligger langt fremme på et område, kan det være mindre god på andre områder, så længe vaskeriet samlet set har en lav miljøbelastning.

Ud over de obligatoriske krav, skal vaskeriet opnå mindst en sum på 20 point i pointkravene. Dette kan opnås gennem et væsentligt lavere forbrug af energi, vand eller kemi – eller ved at gøre en indsats på andre områder som gennemgået ovenfor.

Kravet til totalpoint er et vigtigt krav, da det er det krav, der tydeligst skiller vaskerier på markedet med den bedste miljøpræstation fra resten. Nordisk Miljömærkning vurderer, at der er et stort potentiale for forbedringer, da der er en ret stor spredning på miljøpræstation og da udviklingen i branchen går hurtigt.

I generasjon 3 var den gennemsnitlige poengsummen for svanemerkede vaskerier 24 poeng, og dette ga grunnlag for en skjerping. Procentandelen poäng som måste samlas är därför höjd från 23 % till 27 %.

I forhold til generasjon 3 er det generelt blevet sværere at opnå disse point da grunnlaget for poenggivingen – de obligatoriske krav – er blitt skjerpet på flere områder (blant annet energi, växthusgaser og CDV).

8 Områden utan krav

Som framgår i avsnittet om marknadens utveckling i kapitel 2 har aktörer inom textilservice som vänder sig mot konsumenter etablerat sig på marknaden. Det rör sig alltså om B2C-tjänster där privatpersoner kan få sina kläder tvättade hos professionella tvätterier. B2C-tjänster utgör än så länge endast en liten del av marknaden, men förväntas att öka i takt med att konsumentbeteenden som "outsourcing", "on demand" och "home delivery" blir allt vanligare. Inom ett av delmålen för den här revideringen har projektgruppen försökt besvara frågan om vad en förskjutning av tvätt i hemmet till tvätt hos professionella tvätterier innebär för kemikalieanvändningen och transporter. Detta med syfte att ta reda på om särkrav på kemikalier och transporter bör utvecklas.

Projektgruppen har kommit fram till att särkrav inom dessa områden inte är nödvändiga. Gällande kemikalier ställs tuffa och omfattande krav på alla tvättkemikalier som används på ett Svanenmärkt tvätteri. Nedan listas de ämnen som förbjuds i kriterierna för textiltvättmedel konsument, men inte i kemikaliekraven i textilservice.

- Antimikrobielle eller desinficerende stoffer, der tilsættes med andet formål for øje end konservering

- DTPA (dietylentriaminpentaacetat)
- Klorbaseret blegemiddel

I gengäld tvättas betydligt mer textilier per gram textiltvättmedel på ett tvätteri. Vad gäller användningen av klor är det begränsat genom ett separat krav i textilservice. Faktorvärdet för textilkategorin privata kläder är lågt.

Tvätt av privata kläder hos professionella tvätterier innebär transporter som annars inte skulle ha ägt rum. Det kan jämföras med städhjälp i hemmet, för vilket Nordisk Miljömärkning har kriterier. Transporter till privatpersoner omfattas av samma krav som transporter till sjukhus, hotell osv. Energianvändningen per kg textilier kan dock förväntas vara lägre vid ett tvätteri i jämförelse med tvätt i hemmet. Därmed är energianvändningen lägre vid andra delar av livscykeln vid tvätt på ett tvätteri.

Nordisk Miljömärkning kommer att följa utvecklingen av B2C-marknaden under kommande år. Relevansen för ytterligare krav kan öka i samband med att tjänsten växer.

Nordisk Miljömärkning har i tidigare kriteriegenerationer ställt ett upplysningskrav där mängd och typ av bränsle samt antal körda kilometer på årsbasis ska kartläggas. Syftet med kravet har främst varit att samla in data för att vid nästa revision kunna ställa ett gränsvärdeskrav. I den senaste utvärderingen av kriterierna konstaterades att det inte är möjligt att göra ett sådant kvantitativt krav. Anledningen till detta är bland annat att varje tvätt är unik när det gäller storlek och typ av kunders sammansättning, och därmed skillnaden i behovet av stora lastbilar respektive mindre skåpbilar. På samma sätt kan avståndet mellan kunderna variera väsentligt, till exempel mellan ett tvätteri i ett tätbefolkat område nära en av de nordiska huvudstäderna och ett annat tvätteri i ett glesbefolkat område.

Rapportering till exempelvis ett miljömärkningsorgan kan förvisso hjälpa företag att synliggöra sina flöden. Nordisk Miljömärkning bedömer dock att licensinnehavarna har fokus på optimering av sina transporter oavsett.

9 Ändringar jämfört med tidigare generation

I tabellen nedan listas ändringar jämfört med tidigare generation av kriterierna.

Tabell 6 Jämförelse av krav mellan generation 4 och 3 av kriterierna

Krav generation 4	Krav generation 3	Samma krav	Ändring	Nytt krav	Kommentar
O1	O1	X			
O2	O2		X		Nya underkategorier
O3	O3	X			
O4	O4	X			
P1	P1	X			
O5	O5		X		Skärpning av kravet.
O6	O6		X		Skärpning av kravet.
P2	P2		X		Skärpning av kravet i enlighet med O6.
O7	O7		X		Skärpning av kravet.

P3	P3		X		Skärpning av kravet i enlighet med O7.
O8	O8		X		Faktorvärdena för hotell, moppar och rengöringsdukar samt tyghandduksrullar har höjts. Faktorvärdet för textilkategorin övrigt har sänkts för att vara i linje med den textilkategori som har lägst faktorvärde.
P4	P4	X			
O9	O10		X		Kravet är uppdaterat i förhållande till CLP-förordning 1272/2008. Faroklassen H304 är inkluderad (med undantag).
O10	O11		X		Kravet är uppdaterat i förhållande till CLP-förordning 1272/2008.
O11	O12	X			Ingen ändring, bara uppdatering.
P5				X	
O12	O13		X		Skärpning av kravet.
P6	P7		X		Skärpning av kravet i enlighet med O12.
O13	O14	X			
P7	P8		X		Skärpning av kravet.
O14	O15	X			
O15	O16	X			
O16	O17	X			
O17	O18		X		Skärpning av kravet med avseende på undantaget för impregneringsmedel med PFAS.
O18	-			X	
P8	P9		X		Kravet är skärpt så tillvida att färre poäng delas ut per poängnivå.
O19	O9		X		Det är tydliggjort att kraven till transport gäller oavsett om det är tal om egna chaufförer/fordon eller om tjänsten köps in externt.
O20	O9 och P5		X		Kravet är skärpt och det är tydliggjort att det gäller oavsett om det är tal om egna chaufförer/fordon eller om tjänsten köps in externt.
P9	P6	X			
O21	O21	X			
O22	O20		X		Kravet är skärpt. Miljömärkta textilier viktas med en högre faktor. Dokumentationskravet är förenklat.
P10	P10	X			
O23				X	
O24	O22		X		Skärpning av kravet.
P11	-			X	
O25	O23	X			
P12	-			X	
O26	O24	X			
O27	O27	X			Tydliggjort krav.
O28	-			X	
O29	-			X	
O30	O31	X			
O31	O35	X			
O32	O34	X			
O33	O32	X			
O34	O33	X			
O35	-			X	
O36	O29	X			

O37	O37	X			
-----	-----	---	--	--	--

Utvärderingen av generation 3 av kriterierna visade att krav O19 Färgämnen, O24 Produktionsavfall och retursystem, O26 Leverans av tvättkemikalier och O30 Miljöpolicy kan tas bort på grund av låg RPS. Kraven finns därför inte med i den här kriteriegenerationen.

Nya kriterier

Se på möjligheten till Svanenmärkning på divisions- eller koncernnivå.

Referenser

Arndt, B. (2002): *Danske vaskerier i det 20. århundrede*. Foreningen af Danske Vaskerier.

Berendsen (2001): *Environmental Profile*. Sophus Berendsen A/S.

Bredsdorff, M. (2017): *Forskere uenige om mikroplast: For tidligt at frikende karkluden og fleecetrøjen*. Ingenjøren.

Bredsdorff, M. (2017): *Mytedræber: Din karklud og din fleecetrøje frikendt for at forurene med mikroplast*. Ingenjøren.

Booth, A. (2016): *PLASTOX – Direkte – og indirekte økotoksikologiske effekter på marine organismer som følge av mikroplast*. SINTEF.

DI Service (2016): *Erhvervsvaskeribranchens årsrapport 2016*. Brancheforeningen for Vask og Tekstiludlejning og Arbejdsgiverforeningen for Danske Vaskerier.

DieselNet (2017): *Emission Standards Europe*. <http://www.dieselnet.com/standards/eu/> og underliggende sider (hämtad den 24 juni 2017).

Energimyndigheten (2017): <http://www.energimyndigheten.se/fornybart/hallbarhetskriterier/hallbarhetslagen/fragor-och-svar/vaxthusgasberakning/> (hämtad den 22 juni 2017).

Esser, A. & Senfuss, F. (2016): *Final Report – Evaluation of primary energy factor calculation options for electricity*. Fraunhofer-Institut für System- und Innovationsforschung.

ETSA (2017): Global warming potential of textile services. http://www.textile-services.eu/be_aware_of_your_footprint/ (hämtad den 27 juni 2017).

EU (2006): *EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF*. Europæiske Unions Tidende.

Eurofound (2016): <https://www.eurofound.europa.eu/publications/report/2016/industrial-relations->

law-and-regulation/exploring-the-fraudulent-contracting-of-work-in-the-european-union (hämtad den 24 juni 2017).

Fladberg, K. L. (2016): *Blir mer og grovere sosial dumping*. <http://www.dagsavisen.no/innenriks/blir-mer-og-grovere-sosial-dumping-1.281782> (hämtad den 26 juli 2016). Dagsavisen.

Frydendal, J. (2001): *Life Cycle Assessment – Berendsen Care Bed Pads (1st ed.)*. Sophus Berendsen.

Frydendal, J. (1998): *Life Cycle Comparison of Table Linen*. Sophus Berendsen.

Frydendal, J; Schmidt, A. & Zeuthen, J. (2000): *Towel rolls in a life cycle perspective*. Sophus Berendsen A/S & dk-TEKNIK ENERGY & ENVIRONMENT.

Frederiksen, R. H. (2004): *Livscyklusvurdering på dækketøj*. dk-TEKNIK ENERGI & MILJØ & Foreningen af Danske Vaskerier

Fyen, S. (2016): *Må bli bedre*. <http://www.dagsavisen.no/innenriks/ma-bli-bedre-1.366345> (hämtad den 26 juli 2016). Dagsavisen.

Fyen, S. (2016): *Slakter jobben mot sosial dumping*. <http://www.dagsavisen.no/innenriks/slakter-jobben-mot-sosial-dumping-1.742828> (hämtad den 26 juli 2016). Dagsavisen.

Gode, J., Martinsson, F. Hagberg, L., Öman, A., Höglund, J. & Palm, D. (2011): *Miljöfaktaboken 2011 -Uppskattade emissionsfaktorer för bränslen, el, värme och transporter*. Värmeforsk.

GOTS (2017): *GOTS Press Release – World +++ Number of GOTS certified facilities increase 21 % to 4,642 in 2016 +++ More than 1.4 million workers reported +++ Annual Report 2016 released. Maj 2017*. <http://www.global-standard.org/information-centre/press-releases.html> (hämtad den 23 maj 2017).

Green, T. (2000): *Tvätt- och Textilservice för bättre miljö – Del 1 och 2*. Berendsen Textil Service AB.

Grüttner, H. (2015): *Report to ETSA: Assessment of global warming potential of two textile services*. EcoForum.

Grüttner, H. (2008): *Environmental Assessment of Laundry Detergents*. ETSA.

Grüttner, H. & Lilholt Sørensen, B. (2016): *Executive Summary of the ETSA Resource Survey for 2015*. ETSA och SDU.

Hansen, M. S. & Holst, J. K. (2002): *Life Cycle Assessment – Berendsen Profile Workwear – Focus on chemicals (1st ed.)*. Sophus Berendsen.

Hildonen, H. (2016): *Overordnet tiltaksvurdering mot mikroplast*. Miljødirektoratet.

Kalliala, E. (1997): *The Ecology of Textiles and Textile Services – A Life Cycle Assessment Study on Best Available Applications and Technologies for Hotel Textile Production and Services*. Tampere University of Technology.

Karlstads Universitet (2014): *Könsutveckling störs vid exponering för ftalater*.
<https://www.kau.se/index.php/nyheter/konsutveckling-stors-vid-exponering-ftalater> (hämtad den 18 december 2019).

Kungl. Ingenjörsvetenskapsakademien (IVA) (2012): *Energi – Möjligheter och dilemman*.

Lassen, C (2015): *Microplastics – Occurrence, effects and sources of releases to the environment in Denmark. Environmental project No. 1793, 2015*. The Danish Environmental Protection Agency.

Martinsson, J., Gode, J. & Ekvall, T (2012): *Kraftvärmeallokeringar – en översigt. Fjärrsyn rapport 2012:8*.

Mermaids (2017) <http://life-mermaids.eu/en/about/this-project/> (hämtad den 28 juni 2017).

Naturvårdsverket (2017): *Emissionsfaktorer och värmevärden 2017*.
Naturvårdsverket.

Nord Pool (2017): <http://www.nordpoolspot.com/Market-data1/#/nordic/map>. Nord Pool hjemmeside visar kort över aktuella och historiska udvekslinger på det nordiske elmarked.

Nordic Energy Research (2016): *Nordic Energy Technology Perspectives 2016 – Cities, flexibility and pathways to carbon-neutrality*.

Nordisk Miljömärkning (2015): *Kemikaliemodul – Stoffer och stofgrupper*.
Nordisk Miljömärkning.

Schmidt, A. (2000): *Life cycle assessment of towel rolls (3rd ed.)*. dk-TEKNIK ENERGY & ENVIRONMENT.

Statistisk sentralbyrå (2017): <http://www.ssb.no/a/aarbok/tab/tab-451.html> (hämtad den 23 juni 2017).

Stothard, M. (2017): *Laundry group Elis agrees £2.2bn deal for Berendsen*.
Financial Times.

Sveriges Textilservicebransch. (2017): <http://www.textilservicebranschen.se/> (hämtad den 24 juni 2017).

Søgaard-Pedersen, S. (2004): *Vaskeridrift*. Foreningen af Danske Vaskerier.

Tranquilli, J. (2016): *Understanding the Composition of a Nitrile (Buna-N) Rubber Compound*.

Vermaire, J. C; Pomeroya, C; Herczegha, S. M; Haggarta, O. & Murphyc, M. (2017): *Microplastic abundance and distribution in the open water and sediment of the Ottawa River, Canada, and its tributaries*. Carleton University.

Bilaga 1 Koldioxidfotavtryck för textilservice

Den europeiska branschföreningen för textilservice, ETSA, och dess medlemmar har låtit EcoForum i Danmark genomföra en beräkning av koldioxidfotavtrycket för tre nyckeltjänster inom textilservice (Grüttner, 2015):

1. Att förse en arbetare med arbetskläder under ett år
2. Att förse en hotellsäng med bäddlinne under ett år
3. Att förse en entrédörr i norra delen av Europa med mattor under ett år

Datansamlingen och beräkningen är genomförd enligt principerna i metodiken WBCSD/WRI Greenhouse Gas Protocol²³, som har flera likheter med en livscykelanalys enligt ISO LCA standarderna 14040 och 14044. Metodiken GHG Protocol klassificerar utsläpp av växthusgaser utifrån tre ”scopes”:

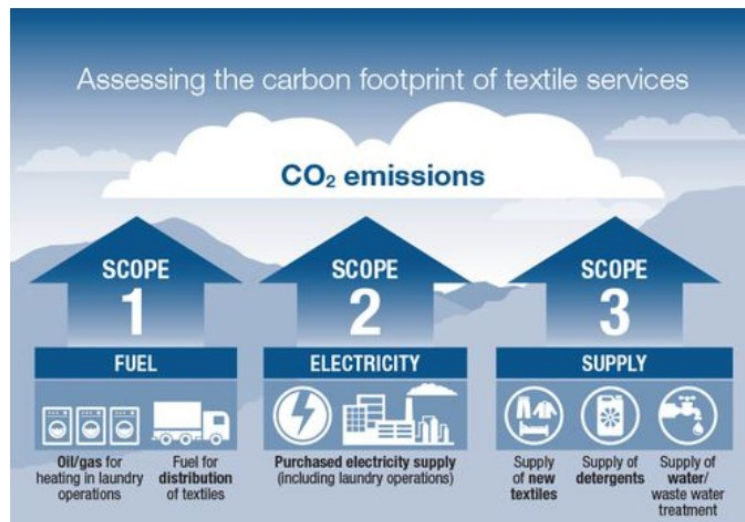
Scope 1: Direkta utsläpp från ägda eller kontrollerade källor.

Scope 2: Indirekta utsläpp från framställning av inköpt energi.

Scope 3: Alla indirekta utsläpp som inte är inkluderade i scope 2 och som uppstår i det rapporterade företagens värdekedja, både uppströms och nedströms.

Bilden nedan visar utsläppen av växthusgaser för tjänsten textilservice. Scope 1 utgör användning av bränsle för uppvärmning och transporter/distribution, scope 2 elanvändning och scope 3 leverans av nya textilier, tvättkemikalier och vatten samt eventuell intern vattenrening.

Figur 1 Bilden visar utsläppen av växthusgaser (mestadels CO₂) för tjänsten textilservice (ETSA, 2017)

Beräkningen inkluderar all energianvändning inom tjänsten textilservice; tvätt och transport av rena/smutsiga textilier, leverans av tvättkemikalier, nya textilier och vatten samt eventuell intern vattenrening. På grund av brist på tillförlitliga data omfattar beräkningen inte bortskaffande av kasserade textilier.

²³ <http://www.ghgprotocol.org/>

Tabellen nedan ger en mer detaljerad bild över vilka delar av livscykeln som omfattas av beräkningen.

Översikt över vilka delar av livscykeln som ingår i beräkningen (Grüttner, 2015)

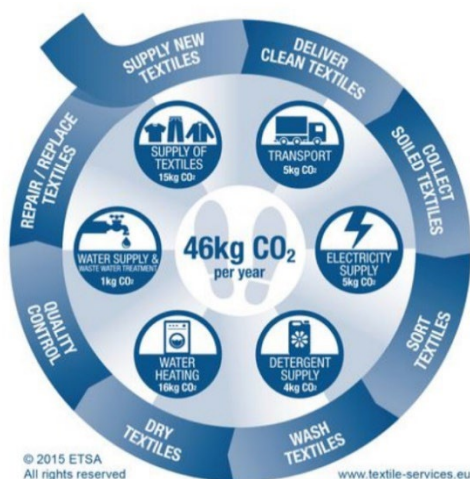
	Raw-material stage	Manufacturing stage	Use stage	Disposal stage
Textiles	Growing of cotton Extraction of crude oil and refining into polyester	Spinning Weaving Wet treatment Cutting and stitching	Use in textile services	<i>Not considered</i>
Detergents	Extraction of the relevant raw-materials	Manufacturing the industrial detergents	Consumptions in textile services	Discharge to municipal wastewater treatment plants – together with the soiling
Water	Extraction	Pre-treatment typically 'softening' by ionic exchange	Consumptions in textile services	
Electricity	Extraction of oil, gas, etc.	Manufacturing and distribution of the electricity	Consumptions in textile services	(Energy lost as heat)
Fuels like Oil/gas/diesel	Extraction of oil, gas, etc.	Refining Distribution	Consumptions in textile services	(Energy lost as heat)

Arbetskläder

Inom många branscher förser arbetsgivaren sina anställda med arbetskläder. Arbetsgivaren hyr normalt sett arbetskläderna av ett textilserviceföretag och de anställda kan förvänta sig att rena kläder levereras till arbetsplatsen medan de smutsiga tas med tillbaka för tvätt. Att förse en anställd med arbetskläder under ett år innebär ett totalt koldioxidavtryck på 46 kg koldioxid, se figur 2.

I genomsnitt kommer arbetskläderna att genomgå 47 tvättcykler innan de tas ur produktion. I jämförelse är miljöpåverkan (utsläpp av CO₂) av att leverera nya arbetskläder 22 gånger högre än att tvätta dem en gång.

Figur 2 Koldioxidavtrycket för att förse en arbetare med arbetskläder under ett år (ETSA, 2017)

Bäddlinne

I genomsnitt byts bäddlinne och frotté 200 gånger per rum per år på ett hotell. Vanligen är det ett textilserviceföretag som är ansvarigt för att tvätta och upprätthålla denna service. Att förse en hotellsäng med bäddlinne under ett år innebär ett totalt koldioxidavtryck på 90 kg koldioxid, se figur 3.

I genomsnitt kommer bäddlinnet att genomgå 119 tvättecykler innan det behöver bytas ut. Jämförelsevis är miljöpåverkan (utsläpp av CO₂) av att leverera nytt bäddlinne 33 gånger högre än att tvätta linnet en gång.

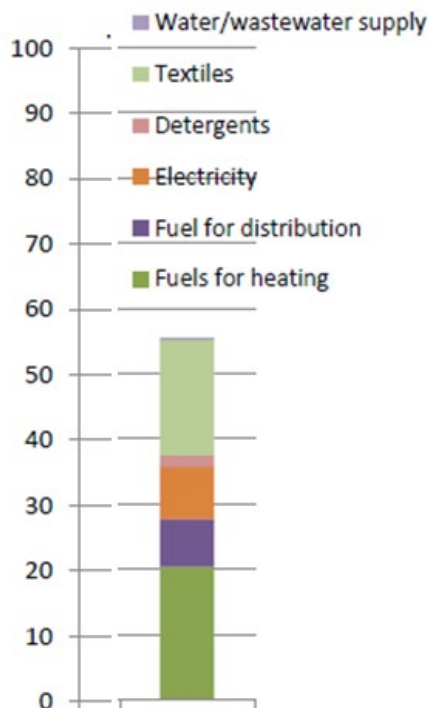
Figur 3 Koldioxidavtrycket för att förse en hotelsäng med bäddlinne under ett år (ETSA, 2017)

Mattor

Vid entrédörrar i offentliga byggnader, kontor, skolor och liknande ligger det ofta en matta för att binda smuts och vatten. I genomsnitt byts en sådan matta 50 gånger per år. Att förse en entrédörr i norra delen av Europa med mattor under ett år innebär ett totalt koldioxidavtryck på 56 kg koldioxid, se figur 4.

Figur 4 Koldioxidavtrycket i kg CO₂ för att förse en entrédörr i norra delen av Europa med mattor under ett år (Grüttner och Lilholt Sørensen, 2016)

Rapporten ger intressanta siffror på hur många gånger de olika textilkategorierna tvättas under sin livstid och minskningen av utsläpp av växthusgaser textilierna tvättas flera gånger. Då det är okänt hur beräkningarna av koldioxidutsläppen har gjorts, särskilt för den el som används, är det svårt att jämföra siffrorna med värden från andra tvätterier. På samma sätt är mattor inte representativa för textilservice – varken när det gäller materialsammansättningen (gummibaksida) eller tvätt. Mattor tvättas normalt sett med låg energianvändning eftersom kraven på renhet efter tvätt är begränsade.